3.15

Наш ДІМ

2
березень-квітень
2004

Для тих, хто будує або вже має оселю

Цегляну оселю – власноручно
Готуй житло взимку
Як збудувати енергетично чисте помешкання?
Собаку чи кішку? Вирішувати Вам!

У наступному номері – облаштування осель, авторські проекти будинків

ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Чи можна взяти в оренду ставок?

Після смерті матері у спадщину перейшла земельна ділянка. Частину городу затоплює ставок.

Запитання: чи можу приватизувати те, що дісталося мені у спадщину?

Чи можу взяти в оренду ставок, а потім власними силами впорядкувати його береги, аби вода далі не затоплювала город?

***В. Майданик,** Кіровоградська обл.*

За переходу права власності на будівлю і споруду право власності на земельну ділянку або її частину може переходити на підставі цивільно-правових угод, а право користування - на підставі договору оренди (ст. 120 Земельного кодексу України).

Якщо земельна ділянка, що обслуговує будівлю, попереднім власником була приватизована і перебувала в користуванні нового власника, вона може бути приватизована в розмірі, визначеному ст. 121 Земельного кодексу України залежно від цільового призначення даної ділянки, а саме: для ведення особистого селянського господарства - не більше 2,0 га; для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) у селах - не більше 0,25 га, в селищах - не більше 0,5 га, у містах - не більше 0,10 га.

Понад норму безоплатної приватизації додаткова ділянка може бути одержана в користування на умовах оренди.

Якщо заболочена частина входить до земельної ділянки, її власник не тільки може, а й повинен вжити заходів до її осушення з метою підвищення родючості грунту, збереження корисних властивостей землі, в тому числі і шляхом зміцнення берегів, що входять до землеволодіння.

Поліпшення земельної ділянки, що примикає до землеволодіння власника може здійснюватися за погодження і допомогою місцевої ради на визначених умовах за домовленістю.

Ставок, що перебуває у комунальній власності населеного пункту, може бути переданий в оренду за окремим рішенням місцевої ради, як підприємству, так і громадянину.

Термін права спадкоємця на спадщину

Ще у 1989 р. я продала в селищі будинок А.С.Зеленській, котра п'ять років тому померла, а будинок в інвентарному бюро до цього часу вважається за нею. Ніхто не прийняв спадщини, хоча є дочка і онук, котрі мешкають у місті.

На жаль, цей будинок невдовзі згорів і на на його місці руйновище, а земельна ділянка занедбана. Я звернулася до райдержадміністрації з проханням придбати цю земельну ділянку, на що мені відповіли, що на дану земельну ділянку є спадкоємці.

Тому прошу пояснити мені таке питання:

Як довго триває право спадкоємців на успадкування спадщини, якщо вона не успадкована протягом п'яти років?

Земельна ділянка занедбана, за неї ніхто не сплачує податків, а спадкоємці взагалі можуть не виявити бажання нею користуватися, то кому це на користь?

***О. Чернецька,** м. Одеса*

Спадщина відкривається з дня смерті спадкоємця.

У зв'язку з відкриттям спадщини у спадкоємців виникає право на спадкування.

Прийняття спадщини - це не обов'язок, а лише право спадкоємця.

Для прийняття спадщини спадкоємець повинен подати до нотаріальної контори за місцем відкриття спадщини або фактично вступити в управління чи володіння спадковим майном.

Дії, що свідчать про намір прийняття спадщини, повинні бути вчинені протягом шести місяців з дня відкриття спадщини (смерті спадкодавця).

Спадкоємець за законом або по заповіту може відмовитися від спадщини протягом шести місяців з дня відкриття спадщини.

Таким, що відмовився від спадщини, вважається спадкоємець, який не здійснив жодної дії, яка б свідчила про прийняття спадщини (ст. 553 Цивільного кодексу України).

У випадку, коли спадкоємець (спадкоємці) протягом шести місяців не прийняв спадщини чи відмовився від неї, спадкове майно за правом спадкоємства переходить до держави (ст. 555 Цивільного кодексу України).

Розпорядження землями територіальних громад, передача земельних ділянок комунальної власності у власність громадян належить до повноваження місцевих рад (ст. 12 Земельного кодексу України).

Я чула, що з нового року збільшиться податок на прибуток від продажу нерухомості та автомобілів. Як саме?

***С. Корнієнко,** м. Хмельницький*

З 01.01. 2004 р. вступив у дію Закон України "Про податок з прибутків фізичних осіб" №889 від 22.05.2003 р., але не повністю, а окремими розділами і статтями. Стаття, що регулює питання обов'язкового оподаткування операцій з продажу об'єктів нерухомості фізичними особами набере чинності у 2005 році. Оподатковуватиметься продаж: будинку, квартири, кімнати в комунальній квартирі, індивідуального гаража чи місця на гаражній стоянці чи в гаражному кооперативі, дачного будиночка та інших об'єктів дачної (садової) інфраструктури, відмінних від землі, споруд (об'єктів нерухомості, відмінних від будинків).

Ставка і механізм оподаткування залежать від того, коли було придбано нерухомість. Якщо будинок чи квартира було придбано до 2004 року, то й надалі у разі їх продажу ви сплачуватимите лише 1% їхньої вартості. Зокрема, у 2004 році для продажу нерухомості достатньо нотаріального засвідчення договору і сплати державного мита, а також відповідного збору до Пенсійного фонду у розмірі 1% вартості нерухомості, що фактично означає незмінність податкових наслідків.

Але якщо ви придбали нерухомість після 01.01.2004 р., то вже підпадаєте під дію нового законодавства. У цьому разі, якщо свою нову нерухомість (квартиру чи будинок) ви продасте після 2005 року, то оподатковуватиметься лише прибуток, отриманий від операції купівлі-продажу. При цьому застосовуватиметься єдина ставка – 13%, а з 2007 року – 15%.

Прибуток визначається шляхом віднімання від доходу, отриманого від продажу житла, витрат, які були необхідні для його придбання чи будівництва. Наприклад, у 2004 році ви купили квартиру за 30 тисяч у.о., а в 2006 році продасте її за 33 тисячі. Прибуток становитиме 3000 у.о. За єдиної ставки оподаткування у 2006 році 13% сума податку становитиме 390 у.о. Але законом передбачено зменшення прибутку на 10% за кожен рік, починаючи з другого календарного року після її придбання, володіння нерухомістю.

Отже, прибуток (різницю в сумі 3000 у.о.) потрібно зменшити на 20% (по 10% за кожний рік володіння, починаючи з другого – 2005 і 2006 роки). Фактично оподатковуватиметься лише 80% прибутку (2400 у.о.). Тобто сума податку становитиме 312 у.о. (2400 х 0,13 = 312 у.о.).

Але, якщо квартиру було придбано у 2003 році, наприклад, за таку саму суму (30000 у.о.) і продавали у 2006 році за такі самі 33000 у.о., то продавець сплатив би вже 1% її вартості (33000 х 0,01 = 330 у.о.).

Якщо ж квартири подешевіють, то оподатковуватиметься сума, не менша за мінімальну зарплату, встановлену в рік продажу нерухомості, незалежно від того, залишився продавець з прибутком чи зазнав збитку.

З цього року вводиться і п'ятивідсотковий податок на зайві квадратні метри, тобто тепер у разі придбання нерухомості площею до 100 $м^2$ треба сплачувати 1%, а за "додаткові" метри – ще плюс 5%. Наприклад, якщо площа квартири 120 $м^2$, то п'ятивідсотковому оподаткуванню підлягає 20 $м^2$. А при продажу одним платником податку протягом року інших об'єктів нерухомості (тобто частіше одного разу на рік), він також повинен сплатити державі 5% загальної вартості цих об'єктів.

Щодо автомобілів, мотоциклів, моторних човнів та інших подібних майнових об'єктів, то доход продавця від продажу цього виду майна протягом року оподатковується за ставкою 15% їхньої вартості вже з 2004 року. Але законом передбачено, що продавець звільняється від сплати податку за умови сплати ним відповідного державного мита в бюджет чи під час продажу.

Т. Пося,
журналістка

ЗМІСТ

КОМПАКТНИЙ ЦЕГЛЯНИЙ БУДИНОК

Цей будинок привертає увагу красивим зовнішнім виглядом і вдалими пропорціями. Еркер з балконом, відкрита тераса, красивий двосхилий дах (під черепицею) з мансардними вікнами гармонійно поєднані в цій простій на перший погляд будівлі.

Планування, характерне для будинків такого типу, задовольнить запити молодої родини з 3-4 осіб. Схема розподілу приміщень – класична: на нижньому поверсі розташовані передпокій зі сходами на мансардний поверх і в підвальні приміщення, кухня і простора вітальня-їдальня, що максимально використовує площу тригранного еркера. Вітальня добре освітлена через вікна й двері тераси.

Вигідне положення займає кабінет – шум з кухні й вітальні сюди майже не доноситься, що дозволяє господарям цілком зосередитися на роботі чи поговорити в діловій конфіденційній обстановці. Дуже зручно розташована і кухня: страви звідси в їдальню доставляються найкоротшим шляхом.

На мансардному поверсі розміщені тихі приміщення будинку, спальні для батьків і дітей, а також зручна ванна кімната площею майже 9 м². Спальня батьків має вихід на балкон, великі засклені двері якого пропускають у кімнату багато сонячного світла .

Котельня розташована в підвальному поверсі, де є ще одне підсобне приміщення,в якому можна влаштувати не тільки комору, але і майстерню.

РЕТРО-БУДИНОК

Компактна оселя з деревини для великої родини має все необхідне для життя і відпочинку в передмісті. Під час будівництва застосовані найкращі традиції у проектуванні будинку з деревини, можливість енергозбереження і сезонної зміни планувальної схеми приміщень.

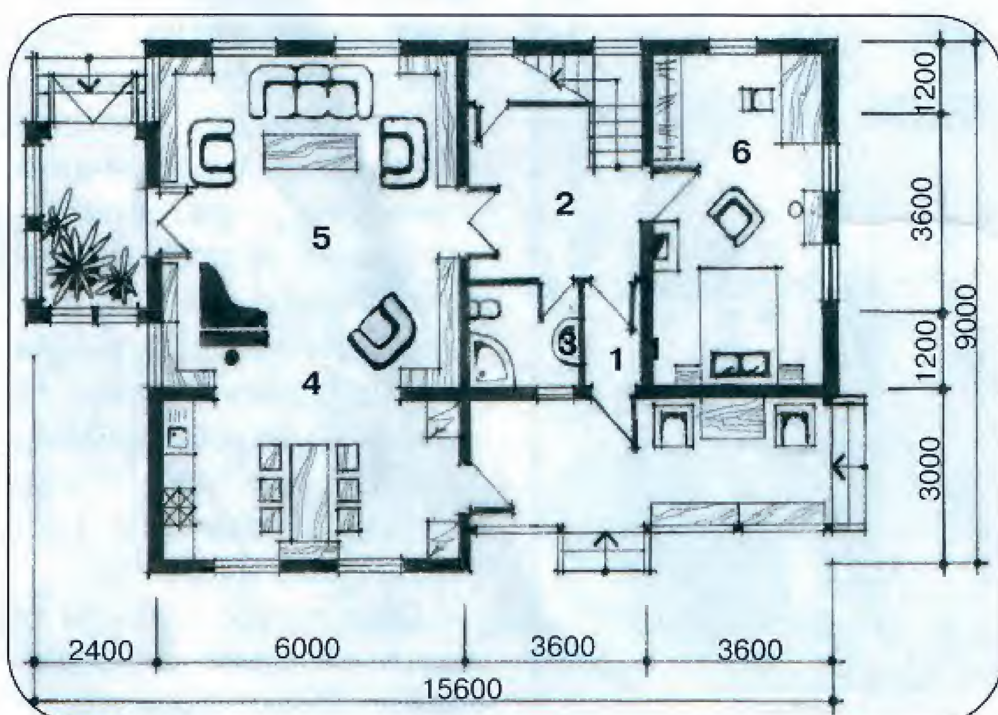
Ззовні брус обшитий дошками. Елегантне рішення пофарбування фасадів: сіре - тло стін, біле - декор деталей. Все це доповнює червоно-коричневий колір металевої черепиці даху.

Внутрішня схема будинку побудована на принципі групування ізольованих приміщень навколо холу 2 першого поверху і спалень навколо холу 8 мансардного поверху.

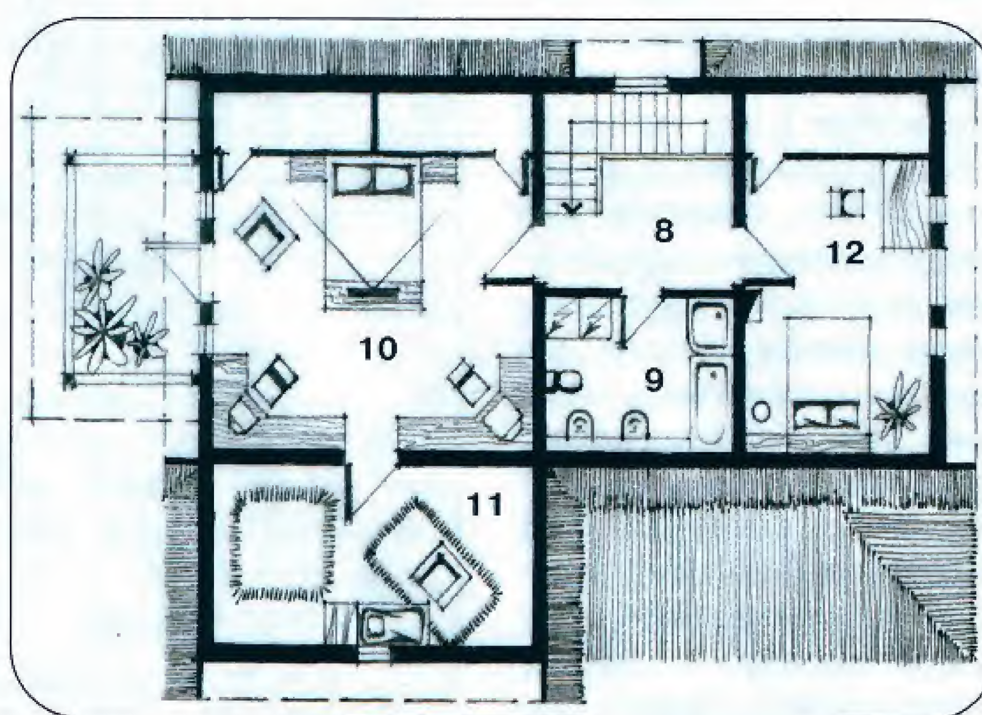
Головний вхід до будинку веде через відкриту веранду, на яку виходять і глухі утеплені двері кухні, що використовують у літній сезон. Далі через двері тамбуру 1 потрапляємо до холу 2, навколо якого праворуч розташовані спальня 6 (з каміном) для літнього подружжя, ліворуч - вітальня 5 з нішею кухні-їдальні 4, прямо - сходи на мансардний поверх.

На мансардному поверсі навколо холу 8 розташовані спальня 10 для молодого подружжя з входом до дитячої кімнати 11 і виходом на балкон, а також спальня 12 на одну особу, з вбудованим гардеробом.

Інтер'єри всіх приміщень на підлогах, стелях, стінах мають відкриту текстуру деревини.

Перший поверх – 150 м²: 1 – тамбур (2,2); 2 – хол (9,2); 3 – санвузол (4,0); 4 – кухня-їдальня (16,2); 5 – вітальня (33,6); 6 – спальня (20,9)

Мансардний поверх – 122,4 м²: 7 – комора (1,9); 8 – хол (6,5); 9 – ванна (8,8); 10 – спальня (33,6); 11 – дитяча кімната (16,2); 12 – спальня (20,9)

ЦЕГЛЯНУ ОСЕЛЮ – ВЛАСНОРУЧНО

Будівельні матеріали: цегла – 21 тис. штук; цемент М400 – 11 т; лісоматеріали – 6 м³; блоки фундаментальні ФБ-40 – 20 шт.; ФБ-30 – 13 шт.; панелі перекриття: 630х120 см – 8 шт.; 600х120 см – 15 шт.; 400х120 см – 5 шт.; 330 х 120 см – 13 шт.;

склоблоки - 20 шт.; склотканина - 300 м²; мастика бітумна - 400 кг; єврорубероїд - 100 м²; листи шиферні - 55 м²; металопластик - 20 м²; щебінь - 20 т; армоване залізо - 600 кг

Ще не так давно думка про сучасний просторий дім з лазнею, літнім душем і басейном була не здійсненною мрією, а присадибний декоративний ставок з карасями, коропами, товстолобиками, білими амурами та золотими рибками був розкішшю дуже заможних людей.

За 55 років свого життя мені неоднораз доводилося братися за справу, якою я раніше ніколи не займався і яка не мала нічого спільного з моєю професією. **Кожного разу, починаючи щось нове, я спочатку досконально вивчав теорію, по кілька разів перечитував усе, що вдавалося знайти з цієї теми, цікавився у фахівців про незрозуміле, різні тонкощі та професійні секрети справи, а потім, починаючи з "азів", поступово йшов до своєї мети і, коли справу було завершено, отримував велике задоволення, як той альпініст, що дістався до вершини гори, яку давно мріяв підкорити.**

Незважаючи на труднощі, що спіткали мене, за великим рахунком – фіаско я ніколи не зазнавав, а те, що розпочинав, **доводив до логічного кінця, згадуючи собі у підтримку народну мудрість: "не святі горшки ліплять".**

Так сталося і з будівництвом жилого будинку, котрий спочатку я замислював як дачу, а тепер він настільки мені подобається, що я мешкаю в ньому більшу частину року. **І це не дивно – усе, що мене оточує в цій будівлі, зроблено моїми власними руками.**

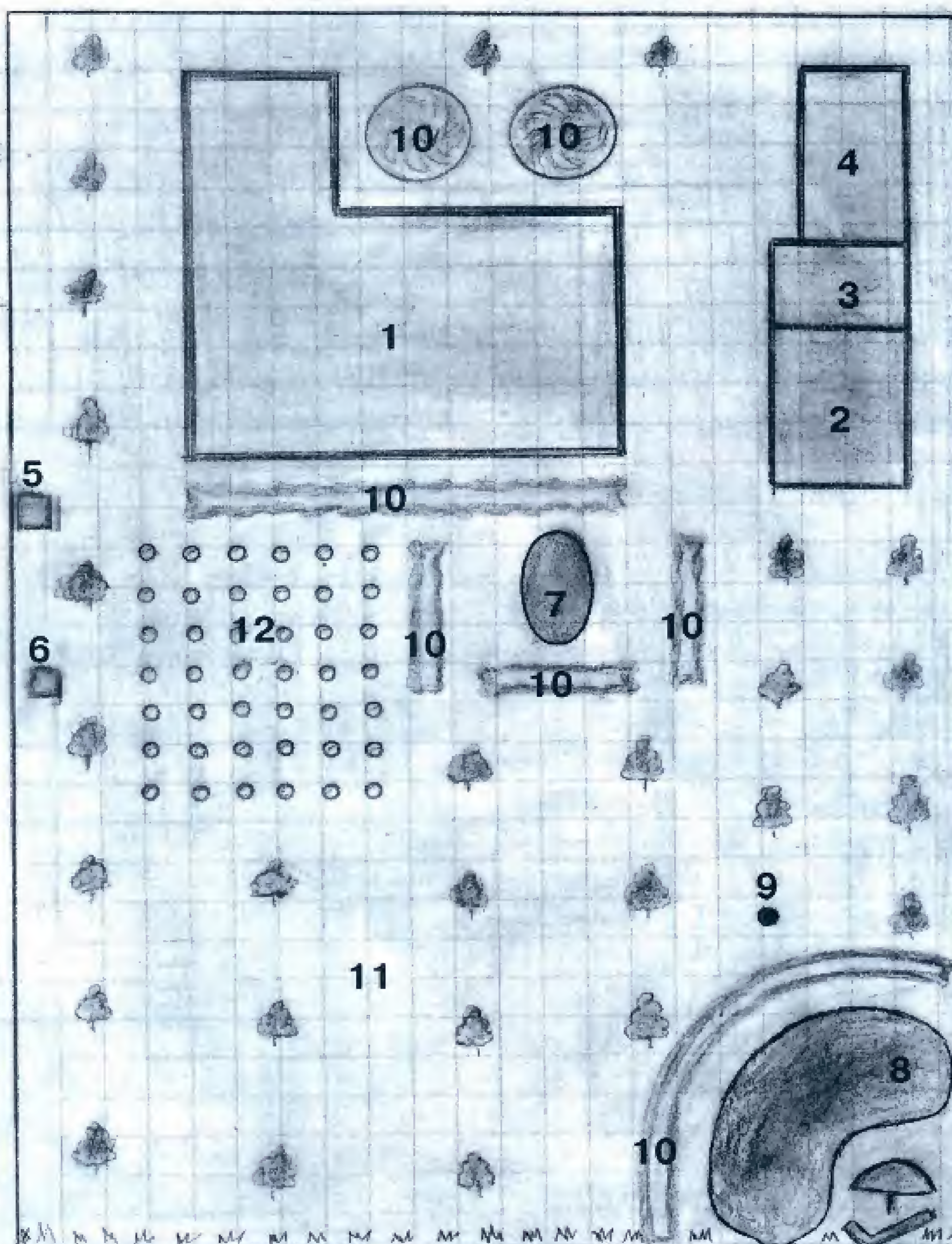
Замисливши будівництво оселі, я звернувся по допомогу до знайомого архітектора, В. С. Запальського, щоб він зробив мені проект. Перед ним я поставив таке завдання: будинок повинен бути сучасним, оригінальним, красивим і простим у будівництві, а головне, щоб його спромоглася побудувати одна людина.

Через деякий час Володимир Сергійович поклав мені на стіл комплексний проект забудівлі наділеної мені ділянки, в який входили: жилий будинок, лазня з господарською будівлею та гаражем, літня душова, присадибний ставок і басейн. Проект не тільки відповідав моїм вимогам, а й виявився відносно дешевим по фінансових витратах на будівельні матеріали.

Будівництвом я ніколи не займався, тому вирішив освоювання професії каменяра розпочати з улаштування душа. Літній душ з цегляними стінами, обкладений зсередини кахельною плиткою, виявився вдалим. Разом з тим я переконався, що мені одному буде не під силу запровадити проект у життя без примітивних засобів механізації трудомістких процесів будівництва. Тому, перед тим як будувати лазню, я придбав бетономішалку з електричним приводом, електропилку, столярний верстат з фрезою, апарат для електрозварювання та дві тачки (на одному та двох колесах). Ці незначні знаряддя набагато полегшили мені зведення лазні з невеликою господарською будівлею.

Окрилений успіхом я через рік розпочав будівництво жилого будинку.

Після розбивки плану будівлі відступив від країв майбутнього фундаменту на 1,0 м, забив дерев'яні кілочки, а потім з допомо-

План облаштування присадибної ділянки: 1 – дім; 2 – лазня; 3 – господарча будівля для інвентарю; 4 – гараж; 5 – туалет; 6 – літній душ; 7 – басейн; 8 – присадибний ставок з облаштованим місцем для відпочинку; 9 – криниця; 10 – квіткові клумби; 11 – сад; 12 – город

установив три ряди фундаментних блоків (200х х40х60 см).

Підвальні приміщення, що вийшли за рахунок високого фундаменту, перекрив з/б панелями: під жилим приміщенням – 600х120 см; під гаражем – 400х120 см; під комірчиною – 330х120 см. Висота підвальних приміщень відповідає санітарно-технічним вимогам – 1,9 м.

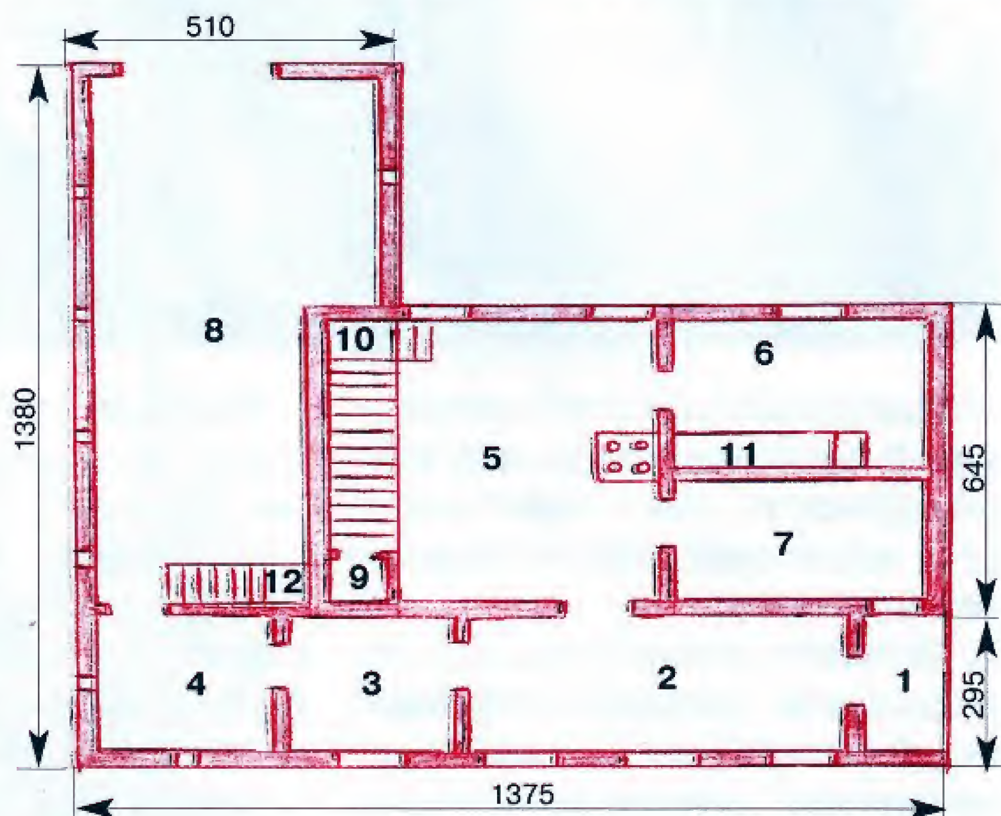
План підвального поверху: 1 - омшаник для зимівлі бджолиних сімей (5,4 м²); 2 - приміщення для зберігання овощів і фруктів (18 м²); 3 - сходи у підвал з гаража; 4 - приміщення для дров; 5 - сходи у підвал для дров із входом з вулиці; 6 - підсилюючі опори; 7 - вентиляційна шахта

гою бульдозера вирив котлован глибиною 1,6 м.

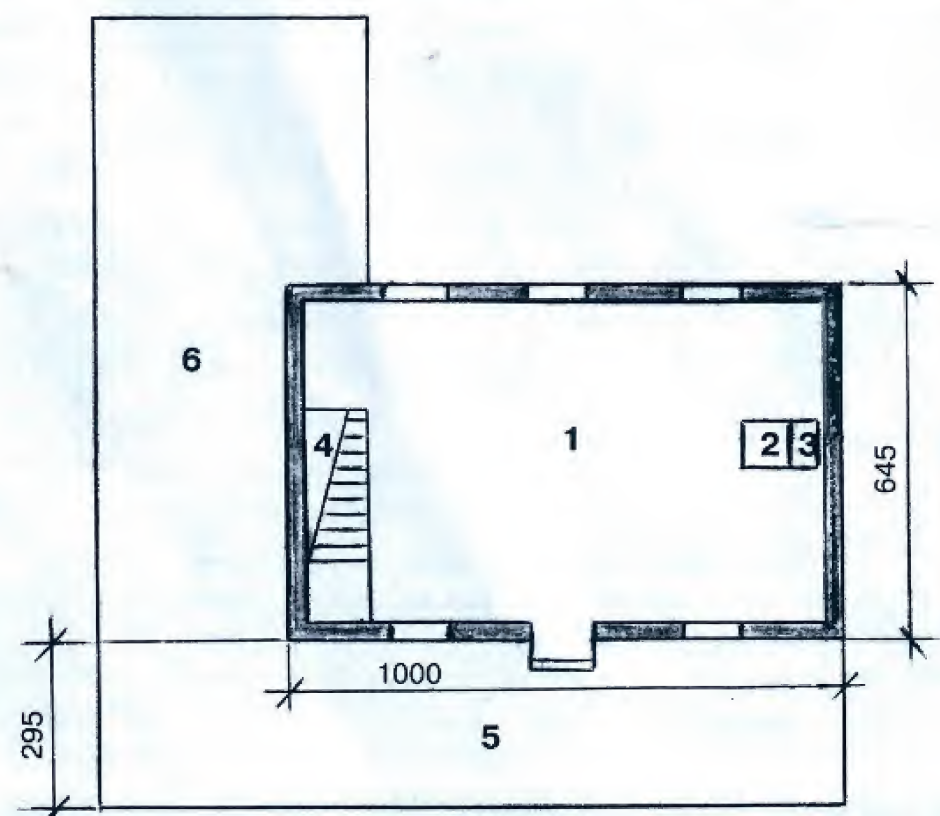
Грунт відкидав на один бік з таким розрахунком, щоб було легше його розгорнути тим самим бульдозером по території присадибної ділянки.

Після того як котлован було закінчено, я знову зробив розбивку меж фундаменту і викопав траншею глибиною і шириною 0,5 м, яку залив армованим бетоном. Через три місяці потому за допомогою підйомного крана

На другий рік я прийнявся за зведення стін будинку. Для того щоб зменшити затрати цегли, стіни жилої будівлі клав у півтори цеглини, а веранду – в одну цеглину з повітряним прошарком 6 см, що мало підвищити збереження тепла всередині будинку взимку і зменшити навантаження на фундамент. Для подачі цементного розчину й цегли я спорудив міні-лебідку, яка значно полегшила виконання всіх процесів на всіх етапах будівництва. Після завершення кладки на стіни жилого приміщення було покладено з/б панелі 600 х х120 см – 7 шт., а на стіни веранди – 330х120 см – 11 шт. Гараж я перекрив шиферними листами.

План першого поверху: 1 - відкритий тамбур (3,4 м²); 2 - веранда (15,4 м²); 3 - кухня (7,3 м²); 4 - комірчина (8,2 м²); 5 - їдальня (27 м²); 6,7 - спальні (12 + 10,7 м²); 8 - гараж на два автомобілі (43 м²); 9 - туалет (1м²); 10 - сходи на другий поверх; 11 - чотирикомфорочна плита пічного опалення з лежанкою; 12 - сходи у підвал

План другого поверху (мансарди): 1 - вітальня (54 м²); 2, 3 - каміни; 4 - сходи на 1-й поверх; 5 - тераса (40,5 м²); 6 - покрівля гаража

На третій рік над жилим приміщенням добудовував мансарду (товщина стін – одна цеглина). Мансарду перекрив залізобетонними панелями 630х120 см – 8 шт. На панелі над мансардою і верандою поклав пінопластові плити, поверх яких зробив тирсобетонну стяжку 12 – 18 см з ухилом 1,5 – 2 градуси для стікання води.

Плоскі покрівлі будівель вважаються ненадійними через опади. Але якщо їх перекрити трьома шарами склотканини на основі бітумної мастики, а через рік – єврорубероїдом, то такі покрівлі не потребують ремонту понад 25-30 років.

По периметру огорожі веранди було покладено перила з металопластику.

Розміри балкона над верандою, кухнею і комірчиною (1375 х 295 см) дозволили дістати не тільки добре місце для літнього відпочинку, а й розмістити там у вуликах сім бджолиних сімей.

Після виконання зовнішніх і внутрішніх робіт через рік стіни пофарбував фасадною водоемульсійною фарбою.

Завдяки вдалому проекту будівлі, усі роботи (разом з оздоблювальними) вдалося виконати за 4 роки.

У вихідні зводити стіни мені допомагав брат Сергій. Підсобні робітники знадобилися тільки на декілька годин при монтажі з/б панелей.

В.В.Тарасюк

МИСЛИВСЬКИЙ ЗАМОК

Наведена будівля з деревини може бути приватною віллою, резиденцією, розкішним будинком відпочинку або мисливським замком.

Оселя двоповерхова з підвальним поверхом. На першому поверсі розташовані кухня-їдальня, 2 вітальні, сауна, 4 веранди, на другому - 4 розкішні двомісні спальні і 2 балкони.

Будинок прямокутний з чотирма восьмигранними баштами на кутах і двома трапецієподібними резалітами по центральній осі. Він стоїть на високому цоколі з бутового каміння і увінчаний двосхилим дахом під чорною черепицею.

Кутові башти будівлі прикрашені флюгерами у вигляді диких тварин.

Головний вхід до будинку розташований з боку лісу. Через тамбур1 потрапляємо до двоповерхового холу 2, який з'єднує всі приміщення будинку. Праворуч розміщена кухня-їдальня 3 з еркером в башті і виходом на терасу, прямо - дві прозорі двері до величезної двоповерхової вітальні 5 з каміном і виходом на терасу, зорієнтовану на водойму. Поруч - мала вітальня 4. Ліворуч холу - санвузол 6 та сауна 7 з санвузлом 8, парною 9 та кімнатою відпочинку 10. Консольні сходи з холу першого поверху ведуть на місток-хол 11 другого поверху, перекинутий між двоповерховими приміщеннями першого поверху. Цей хол з'єднує розташовані в кутових баштах спальні 12, 14, 16 і 18 з першим поверхом. Кожна спальня має санвузол з ванною 13, 15, 17 і 19 та вихід на балкон.

План першого поверху: 1 — тамбур, 4,5 м²; 2 — хол, 35,4 м²; 3 — кухня-їдальня, 40,5 м²; 4 — вітальня, 40,5 м²; 5 — вітальня, 82,0 м²; 6 — санвузол, 2,0 м²; 7 — сауна, 10,9 м²; 8 — санвузол, 2,0 м²; 9 — парна, 9,3 м²; 10 — кімната відпочинку, 3,2 м²

План другого поверху: 11 — місток-хол, 16,9 м²; 12 — спальня, 31,0 м²; 13 — санвузол, 5,1 м²; 14 — спальня, 31,0 м²; 15 — санвузол, 7,8 м²; 16— спальня, 31,0 м²; 17— санвузол, 7,8 м²; 18 — спальня, 31,0 м²; 19 — санвузол, 5,1 м²

Шановні читачі, у ж. № 1 за 2004 р. допущено прикру помилку: на с. 21, рис.1 надруковано "не менш як 2,2 м", тоді як треба "не більш як 2,2 м". Просимо вибачити нас за помилку. Редакція журналу.

ГОТУЙ САНИ ВЛІТКУ, А ГАРНИЙ БУДИНОК – ВЗИМКУ

Дійсно, саме взимку, відразу після новорічних свят, добрий господар починає турбуватися про проектування і початок будівництва наступної весни свого майбутнього омріяного красеня, охайного і зручного будиночка. Майстерність архітектора-проектувальника, будівельників, сучасні матеріали і передові технології ведення будівництва дозволяють якнайкраще здійснити цю заповітну мрію кожної людини.

Така мрія легко може бути втілена в життя, і може нести задоволення, комфорт і радість як господарю оселі, так і його родині, близьким, знайомим, гостям. Сучасні будівельні матеріали і прогресивні технологічні інновації в будівництві, починаючи від проектування і закладання фундаменту і закінчуючи оздоблювальними роботами і благоустроєм прилеглої території, дають можливість задумати і реалізувати будь-які планувальні і об'ємно-просторові ідеї господаря. Майбутній забудовник звертає увагу на величезний вибір запропонованих будівельних матеріалів і аксесуарів на різноманітних виставках, презентаціях, в рекламі, на телебаченні і в численній спеціальній літературі (буклетах, прайсах, рекламках). Очі розбігаються. Зорієнтуватися в цьому потоці інформації розгубленому потенційному замовнику дуже важко. Тому найбільш доцільним у такій ситуації буде його звернення до практикуючого архітектора. Саме фахівець-архітектор зможе поєднати свої знання, вимоги норм будівництва, існуючу ситуацію, ландшафт, вподобання і фінансові можливості господаря-забудовника.

Існує і багато інших умов, які обов'язково впливають на формування планувальної та об'ємно-просторової структури будинку, що проектується. Для реалізації побутових процесів у будинку необхідно розділити його простір на функціональні зони і приміщення певних розмірів і функціонально пов'язаних між собою. Основними показниками, що визначають якість планувального вирішення всього бу-

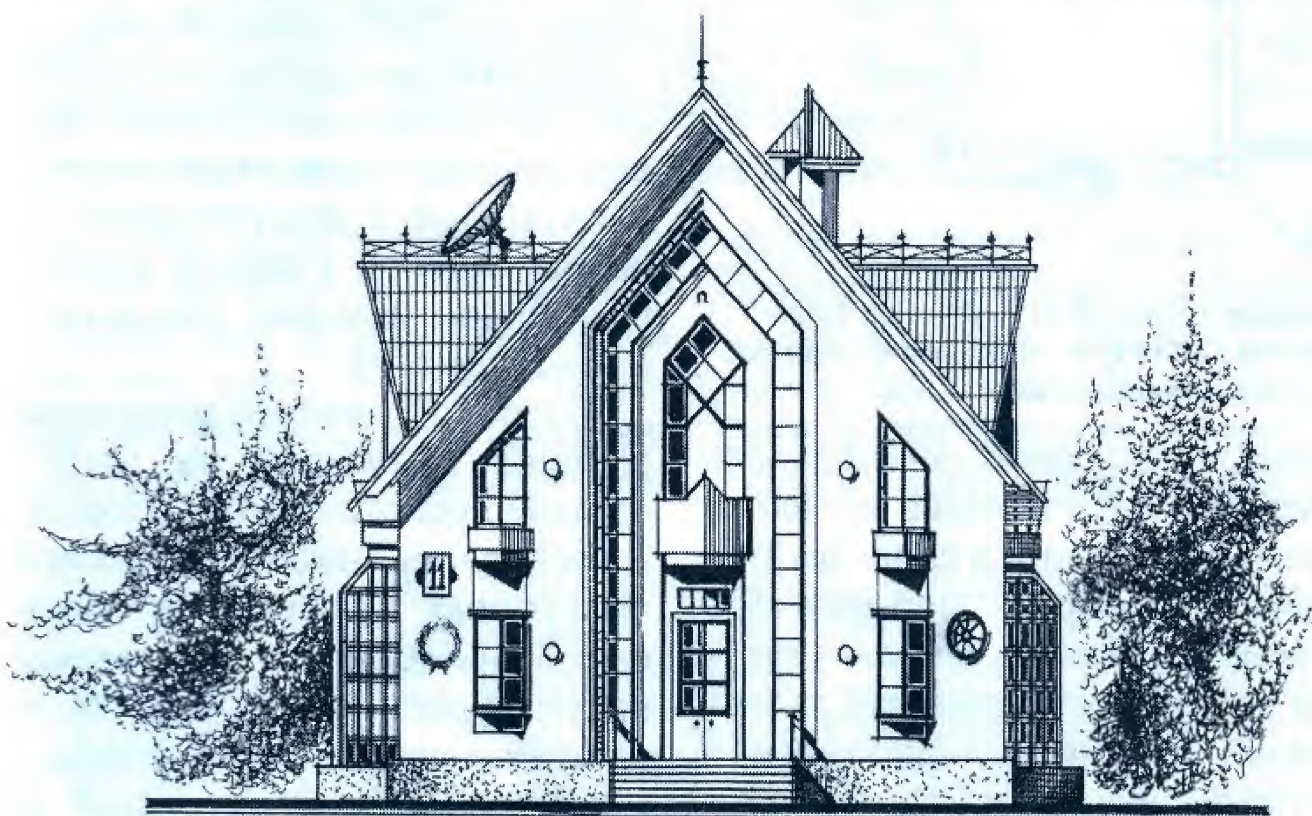

Рис. 1. Техніко-економічні показники: будівельний об'єм – 900 м³; площа забудови – 120,1 м²; загальна площа – 300,5 м²; габаритні розміри – 10,8 х 10,8 м; площа горища – 56 м²

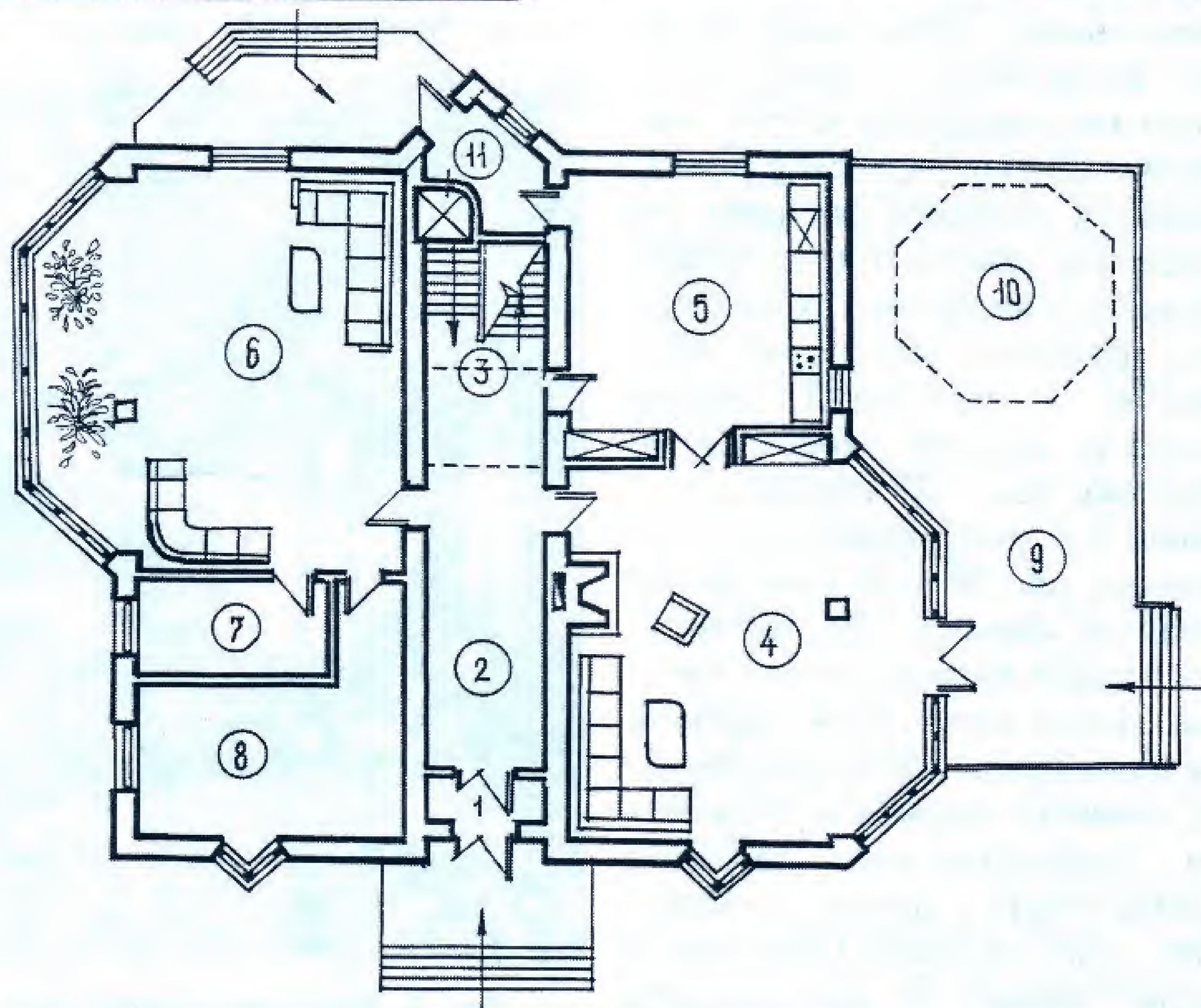

Рис. 2. План 1-го поверху: 1 – тамбур; 2 – коридор; 3 – сходи (в підвал і на 2-й поверх); 4 – гостьова загальна кімната з каміном; 5 – кухня-їдальня; 6 – кімната відпочинку з зимовим садом; 7 – санвузол; 8 – ванна кімната; 9 – тераса; 10 – тіньовий навіс; 11 – комора (вихід у садок і на кухню)

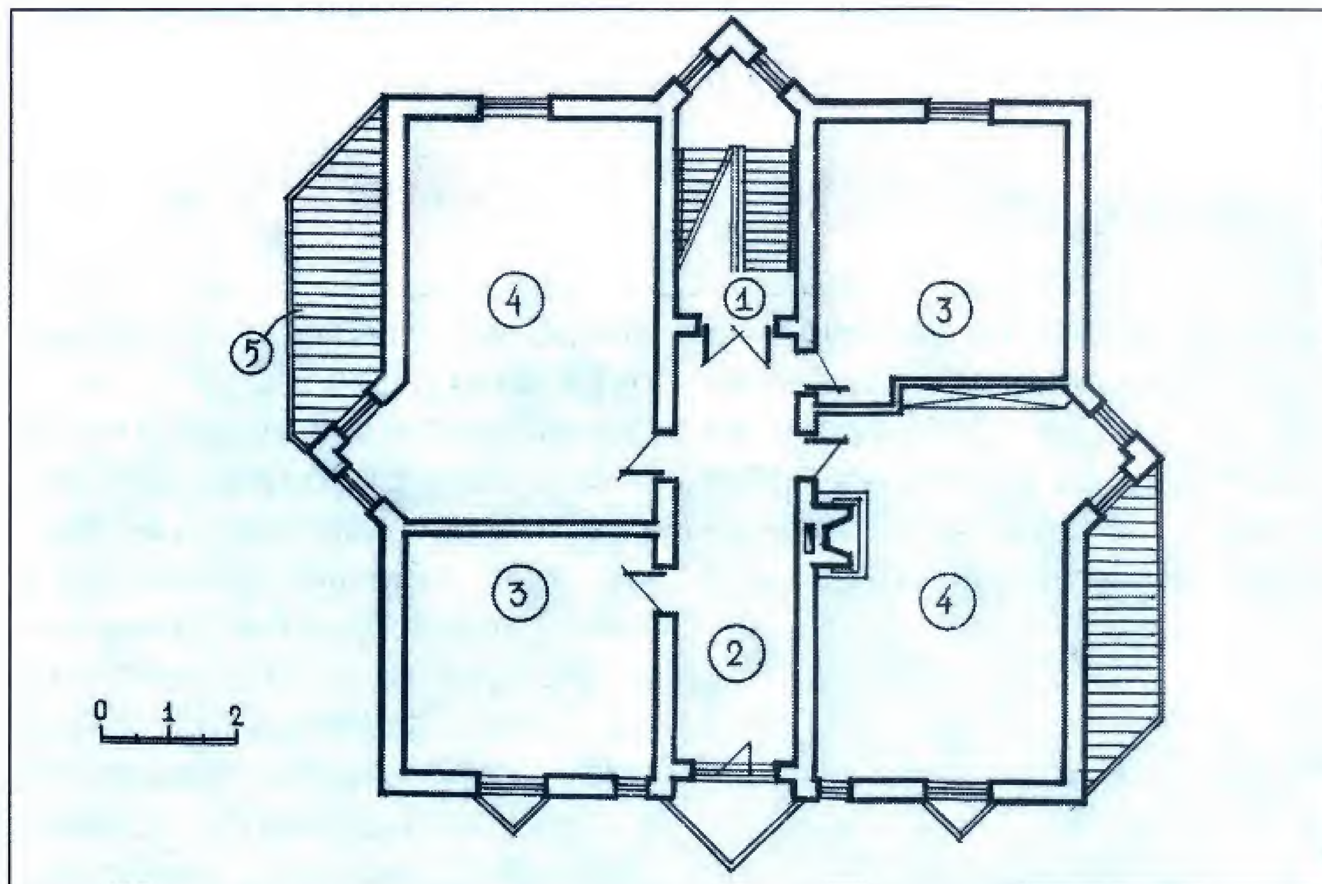

Рис. 3. План 2-го поверху: 1 – сходова клітка (8 м²); 2 – хол (розподільчий коридор, 12 м²); 3 – спальня дитяча (17 м²); 4 – спальня для дорослих (25 м²); 5 – балкон над лоджіями на 1-му поверсі (7 м²)

динку, є: склад і призначення приміщень, їхні розміри, освітлення і орієнтація, взаєморозміщення і взаємозв'язок.

Найяскравішою ілюстрацією сказаного є пропонований читачеві проект, розроблений автором статті (рис. 1). В основу композиційного рішення плану й фасаду покладено принцип симетрії. План складається з чотирьох рівнозначних сегментів, з яких можна сформувати будь-яку цікаву схему. За даної схеми план має квадратну форму. Невеликі трикутні еркери у планах надають динаміки фасадам. На першому поверсі (рис.2) передбачається вирішення вхідної групи, гостьової зони, кухні, санвузлів і просторої ванної кімнати. Другий поверх цього будинку (рис. 3) передбачено лише під зону відпочинку: дві спальні для батьків і дві дитячі спальні кімнати. За вимогою господарів будинку одна з дитячих кімнат може бути замінена на індивідуальну гостьову кімнату, кімнату гувернантки (прислуги, прибиральниці). Загальна схема плану є досить компактною, раціональною і зручною в користуванні. Її центричність створює функціональні комірки, рівновіддалені від розподільчого центра будинку. На першому поверсі в двох приміщеннях запроектовані лоджії, через які влітку можна потрапити в садок до альтанки, на город. Передбачено також літній вихід з кухні-їдальні на простору терасу, який забезпечує другий функціональний зв'язок з городом і другорядними спорудами на ділянці (альтанка, лазня, тенісний корт, басейн тощо).

У цьому проекті, який носить назву "Ундина-1", родзинкою є використання трикутного еркера для збагачення виразності внутрішнього простору жилих кімнат, сходової клітки, пластики і динаміки всіх фасадів.

* * *

Другий будинок, який ми сьогодні пропонуємо – довершене творіння європейського зодчества. У ньому поєднані всі позитивні риси, характерні для зручного, раціонального й економічного заміського житла.

Цей проект повністю задовольняє вимоги замовника і має досить просте функціонально-планувальне і архітектурно-художнє рішення з досить виразним акцентуванням головного фасаду (рис. 4).

Його об'ємно-планувальне рішення базується на раціональній конструктивній схемі. План будинку Г-подібної форми з просторою терасою з боку внутрішнього двору. На терасу ведуть з будинку два виходи: із загальної кімнати та зі спальні. Цей будинок одноповерховий зі зручним і просторим підвалом, в якому можна розмістити автономну котельну, пральну, електрощитову, сауну тощо. З підвалу на перший поверх ведуть одно-

Рис. 4. Техніко-економічні показники: будівельний об'єм - 536,8 м³; площа забудови - 150 м²; загальна площа будинку (1-го поверху) - 131,7 м²; жила площа - 96,2 м²; габаритні розміри будинку, по більших сторонах - 14,55 х 12,75 м; по менших сторонах - 6,75 х 7,95 м; робоча площа горища - 97,8 м²

Рис. 5. "Цікавинкою" будівлі є вікна і дверні елементи

маршеві сходи. Вони виходять прямо в хол. На плані відсутній тамбур. Але за вимогами кліматичного поясу, в якому знаходиться Україна, такий шлюз необхідний для збереження температурного режиму в будинку в холодну пору року.

На окрему увагу заслуговує склад приміщень цього будинку. Він включає просторий світлий хол зі сходами і гостьовим санвузлом, кухню, загальну кімнату з їдальнею, дві дитячі кімнати, спальну кімнату господарів із суміщеним санвузлом і ванною.

Найбільш цікавим у вирішенні плану є чіткий функціональний взаємозв'язок кухня - їдальня - загальна кімната. Їдальня і загальна кімната об'єднані в єдиний простір, що розділяється умовно трьома колонами (рис. 6). В їдальні розміщено великий камін, який створює неповторний затишок і його добре видно з будь-якої точки загальної кімнати. Таке умовне зонування надає можливість поліфункціонального використання цього блоку приміщень. Дійсно, за вподобанням господарів, їдальню і загальну кімнату можна обладнати як для тихого сімейного дозвілля, так і для активного відпочинку (більярдна, домашній кінотеатр, спортивна кімната тощо).

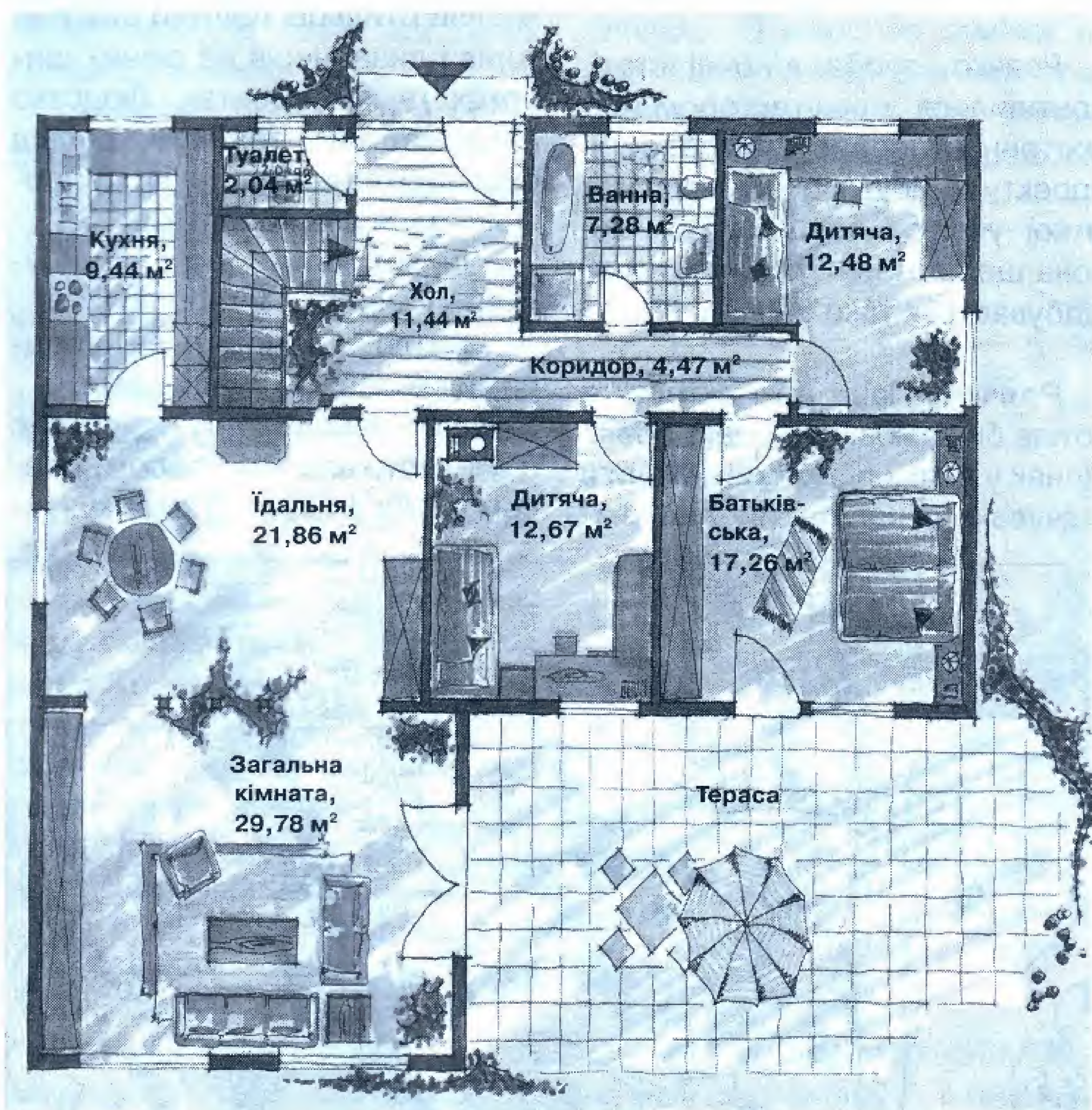

Рис. 6. План будинку вирізняється особливою практичністю

Окремо кілька слів хочеться сказати про архітектуру цього будинку. Його фасади та інтер'єри є суттєвим досягненням у пошуку художнього образу сучасного європейського житла. Органічно виглядає похила покрівля з прогресивної металочерепиці. Гарненькі білі фасади гармонійно оздоблені незначними деталями, характерними для стилю німецького селянського або мисливського помешкання: колесом старої підводи, декоративним ліхтарем, муляжем - головою оленя або деталями оздоблення з металу на самому фасаді чи огорожі.

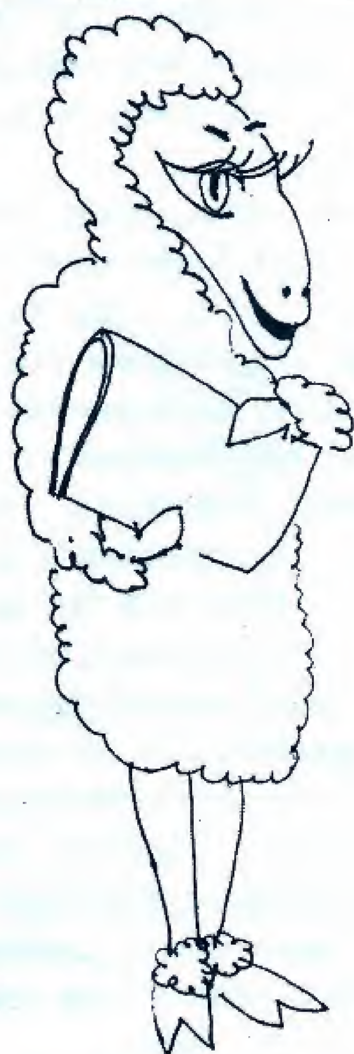
Сходи виготовлені з деревини за оригінальним проектом і створюють особливий затишок в будинку. Взагалі, використання дерева в оздобленні інтер'єрів і фасадів житла поряд з сучасними будівельними матеріалами завжди досить популярне в європейській архітектурній практиці. При відповідній особливій обробці деревини її естетичні і художні якості покращуються, а довговічність експлуатації збільшується в 5-6 разів.

Взагалі, в сучасній архітектурі можна виділити кілька основних тенденцій розвитку і вдосконалення житлового середовища. Серед них можна визначити деякі принципи на найближчу перспективу:

- підвищення ролі функціональної організації планів при компануванні будинку;
- формування і розвиток єдиного простору помешкання, його загальної зони;
- вдосконалення всіх складових будинку й розвиток складу приміщень.

С.В.Сьомка,
кандидат архітектури,
викладач Київського Національного університету будівництва і архітектури

ЕНЕРГЕТИЧНО ЧИСТА ОСЕЛЯ

Знайомтесь! Це – РАЯЧКО, наша чарівна замовниця. Вона мабуть більше всіх відчуває невдоволеність існуючим екологічним станом і нудоту з приводу індивидуального житлового будівництва, прагне створити красиву, затишну оселю, наповнену животворною енергією. А ми дуже раді з нею співпрацювати!

До редакції журналу "Наш дім" часто надходять листи читачів з проханням розповісти про енергетику оселі, про те, як уникнути під час її будівництва негативних зон, як зробити приміщення енергетично гармонійним. Тривалий час ми не могли відповісти на це запитання. І от колектив авторів, який давно досліджує цю архіважливу проблему, погодився надати нам для друку найважливіші розділи з їх майбутньої книги "Енергетично чиста оселя". Редакція із задоволенням вперше друкуватиме ці розділи. Сподіваємось, що нашим читачам сподобається і стиль викладання матеріалу, а саме головне стане у практичній нагоді інформація про те, як створити енергетично чисте помешкання, де людина відчуватиме себе комфортно. Адже відомо, що інформація – найцінніший будівельний матеріал. Найважливіша дійова особа книжки – Раячко – жіночої статі, яка хоче замовити собі в архітектора проект оселі. Між ними відбувається діалог. Чи буде він цікавим? Судити Вам, читачу. Однак треба сказати, що діалог записано, так би мовити, з натури, з життя, коли до архітекторів-авторів протягом багатьох років приходили замовники проектів осель. Отже, чекаємо на Ваші відгуки, шановні читачі.

* * *

Раячко, особа жіночої статі, домовилася з архітектором про зустріч стосовно замовлення проекту майбутньої оселі. Однак чіткої уяви майбутньої домівки вона ще не має. Отже, між ними відбувається така бесіда.

Раячко. Пане архітекторе, я хотіла би замовити проект оселі. Однак у деяких домівках інколи я відчуваю страшенний дискомфорт. А мені дещо відомо про енергетично чистий дім. Чи не могли б Ви розповісти про це, щоб ми врахували дію енергетики під час проектування моєї оселі.

Архітектор. На сьогоднішній день це дуже актуальне запитання. Отже, енергетично чистий дім – це дім, в якому комфортно людині. Вона почуває себе там розкуто, бодьоро, весело, відчуває своє поєднання з космосом, з Богом. До такого помешкання людство йшло тисячоліттями, на кожному з етапів свого розвитку випробовуючи все нові підходи, нові технології будівництва, проходячи стильові пошуки архітекторів і дизайнерів на різних широтах та контенентах. Людство нагромадило великий досвід будівництва житла, де чітко проявляються два напрямки:

- індустріальне житло, що будують у містах і мегаполісах;
- житло, що зводять за народними місцевими традиціями.

Якщо перший тип перебуває під індустріальним пресом, пресом вимог масового тиражуван-

Рис. 1. Ярусна будівля , "захована" у схил, стає його невід'ємною частиною

ня, отримання надприбутків, то другий, навпаки, здебільшого будується власноручно, із залученням спеціалізованих бригад, що засвоїли прийоми народного будівництва.

Сьогодні, коли енергетична насиченість навколишнього простору значно збільшилась, люди почали відчувати дисгармонію перебування в межах жорстких обмежень, особливо в прямокутній роздрібленості малих за розмірами приміщень, дискомфортність залізобетонних конструкцій, деяких оздоблювальних матеріалів. Тому, де свідомо, де на рівні підсвідомості з'являються зразки житла гармонійнішого і комфортнішого. Адже нині рівень комфортності житла залежить не тільки від насиченості його інженерним обладнанням, а в деяких випадках всупереч йому, а саме від таких головних чинників, як:

геометрія просторової побудови житла;

застосування екологічно чистих будівельних матеріалів.

До цього потрібно додати, що розміщення житла і його внутрішнє планування повинні враховувати енергетичний каркас земної кулі, геопатогенні зони тощо.

Те, що ми вже усвідомили, завдяки спеціальним дослідженням і статистичним спостереженям, виявляється, було відомо нашим прапращурам багато тисячоліть назад. Зокрема, про це свідчить досвід трипільської культури, де житло будували як м'яку просторову структуру із застосуванням дерева, глини і соломи. Тобто ці знання були не примітивними, а навпаки – сакральними.

Раячко. Круто. Але чому саме енергетично чиста оселя?

Архітектор. Мається на увазі, що той штучний навколишній простір, який створює людина для своєї життєдіяльності, для протікання важливих процесів, пов'язаних з фізіологічним і психічним відновленням, повинен бути енергетично гармонійним, що сприяє її духовному розвитку. Бо,як відомо, енергетична будова людини є первинною, а фізичний стан цілком залежить від того, з якою ефективністю вона функціонує. Тобто, якщо навколишнє просторове оточення людини побудовано гармонійно, то енергетичні процеси сприяють поліпшенню фізичного стану, людина відчуває психологічний комфот. У такому помешканні виникає бажання перебувати якомога довше.

Раячко. Тобто, якщо я в помешканнях моїх подруг часто відчуваю дискомфорт, то це свідчить про енергетичні негаразди у навколишньому просторі, неправильну побудову домівки?

Архітектор. Саме так. На жаль, за розрахунками фахівців близько 75 відсотків домівок не відповідають енергетичним критеріям будівництва. Але почнемо з навколишнього середовища. Наша МАТІНКА-ЗЕМЛЯ – живий організм, який має подібну до людини енергетичну структуру: енергетичні центри (чакри), тонкі оболонки тощо. І тільки при синхронізованій роботі всіх систем виникає гармонійна єдність. Тоді людина прибуває у гармонії, вона "дихає" синхронно з біоритмами Космосу, пов'язана з єдиним інформаційним полем причинності.

Раячко. А чи є якась особливість української землі?

Архітектор. Так, наша земля, як і всі інші, особлива. З часу, коли ми вже знаємо про неї, вона ніколи не заливалась водою (потопами), тому тут найбільший у світі шар багатих чорноземів. Наша земля має багатющу культуру й минуле. Навіть примітивний побут українського народу поєднаний з глибинними духовними скарбами. У часи так званого язичництва українці ближче були до виконання своєї місії – явити світові гармонійне проживання у Природі на планеті Земля у поєднанні з Космосом – гармонійне проживання в красі райської природи, не ушкоджуючи, не перетинаючи межу її самоврегулювання, самовідновлення (сьогодні ми саме на цій межі й перебуваємо). Відтак, єдиний Бог, Який звався тоді Рода, а все, що при Ньому, – Природа. А якщо уважніше придивитися до нашої символіки, то визначимо, що тризуб – це триєдність побудови Всесвіту, а дві літери "я", які дзеркально повернуті одна до одної, у такому поєднанні утворюють цілісність, спрямовану вгору. Тут

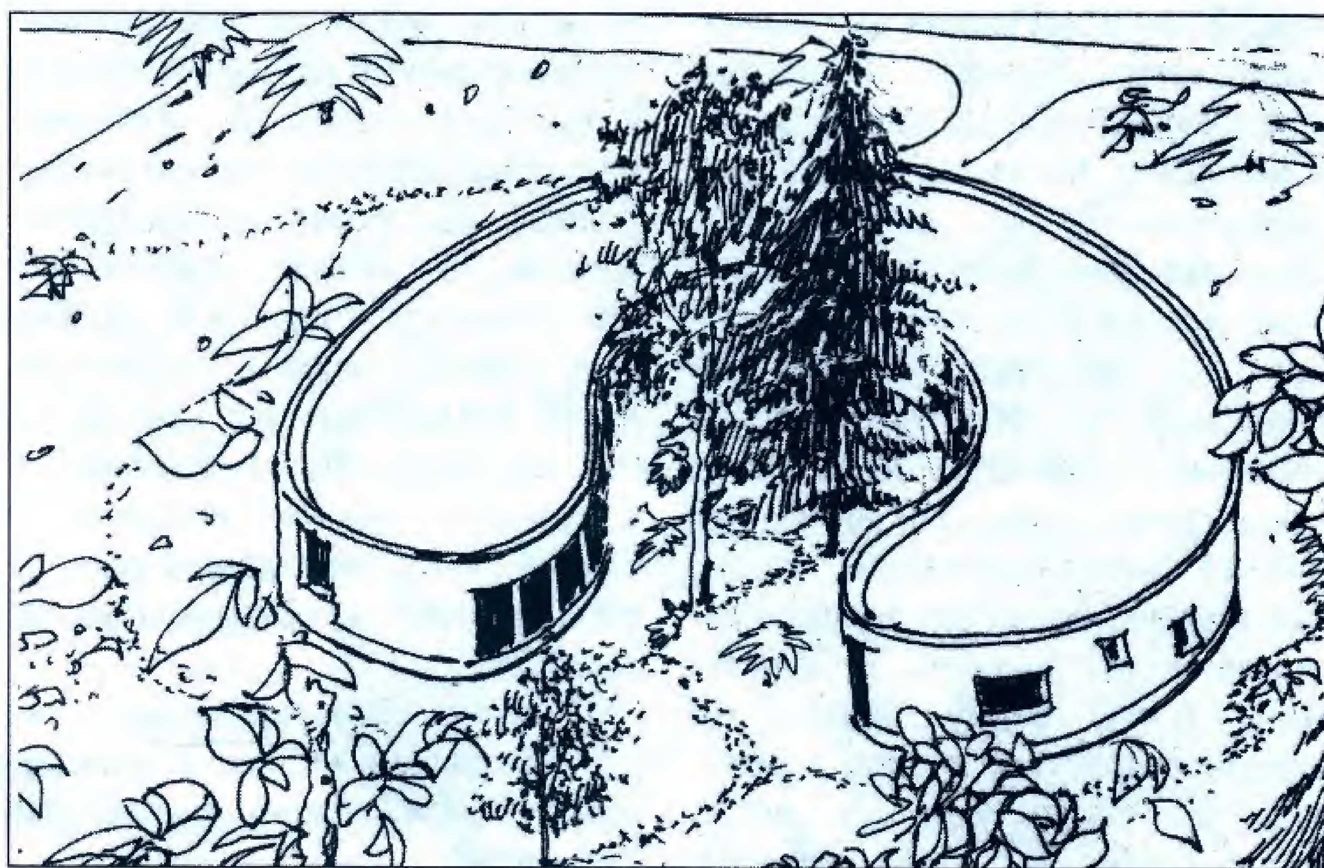

Рис. 2. Ландшафт перетікає безпосередньо у будівлю, в його інтер'єр

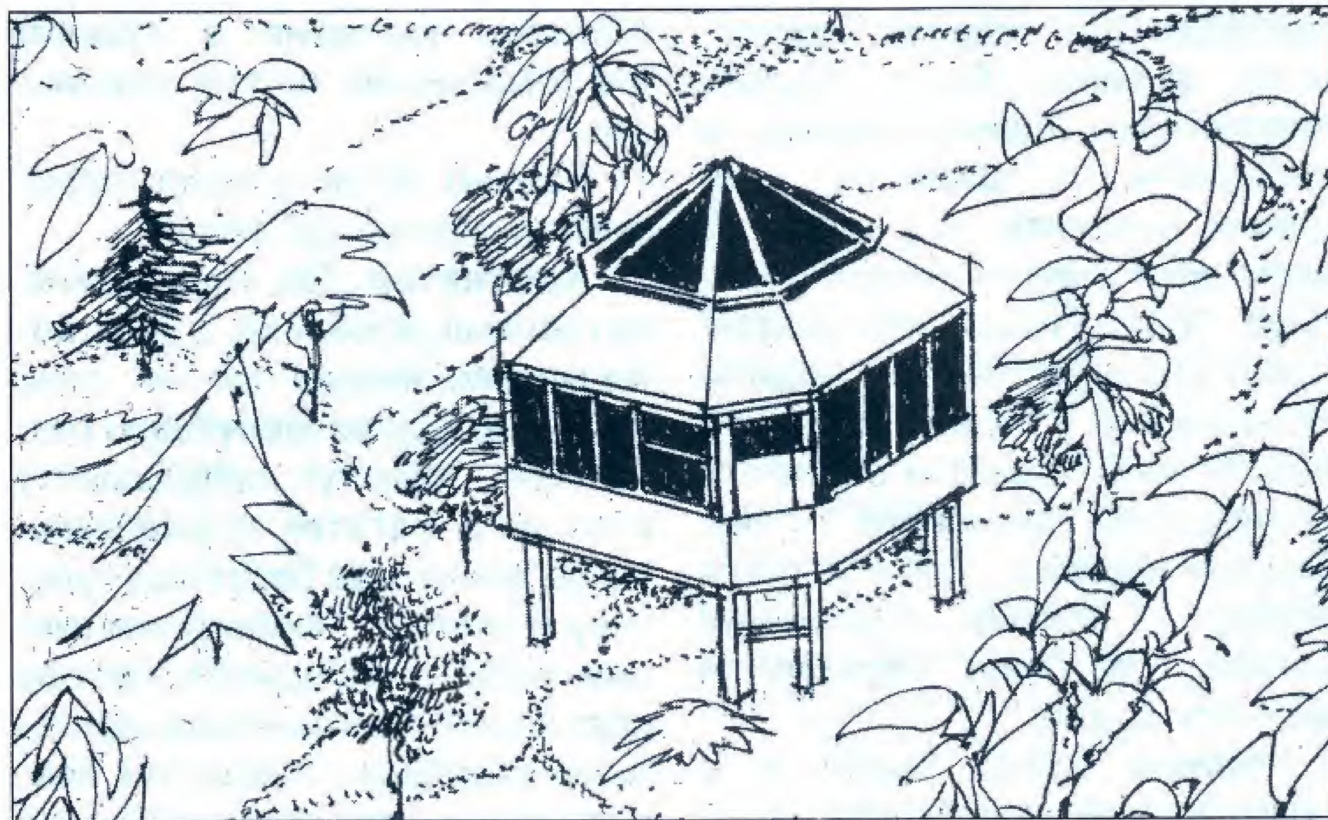

Рис. 3. Домівка піднята над ландшафтом, який залишається майже недоторканим

одне "я" – внутрішнє, а друге "я"- "зовнішнє". Це – єдність внутрішнього світу людини та її оточення. Це – прагнення гармонійного внутрішнього світу та його адекватних проявів назовні.

На українському прапорі сьогодні два кольори: жовтий і блакитний. Усім відомо, що у поєднанні вони дають зелений – колір життя, Гармонії, Природи, рослинного світу на Землі. Зелений колір також є кольором серцевої чакри – енергії Любові, яка має врятувати світ, а її продукування здійснюється саме на території колишньої Київської Русі. Жовтий колір на нашому прапорі символізує колір третьої, рахуючи знизу, так званої "командирської" чакри, що відповідає за організаційно-управлінські функції, а блакитний – п'яту, творчу чакру. І це цілком збігається з тією роллю, яку відіграють українці як у своїй країні, так і за кордоном. Це – люди, що люблять землю, на ній господарювати, це – винахідливі фахівці, митці, політичні діячі тощо. І тому нам повинно бути соромно, що ми й досі не розібралися в тому, як гармонізувати простір свого існування, створити комфортне, екологічно чисте житло.

Раячко. Але ж за часів Трипілля люди творили і жили в гармонії!

Архітектор. Так, саме тоді у людей були знання, як і з чого будувати. Трипільська культура є ключем до цілої духовної епохи. Серед первісної природи жили мудрі люди з чутливим космічним енергозв'язком, вони знали не тільки таємниці різноманітних трав, але й вміли будувати дивовижне житло, створювати витончені твори мистецтва і, до певного часу, не спрямовували свої надможливості на боротьбу, підкорення, самоствердження, а також досягнення матеріальної могутності. Це був світ, який ще не знав протиставлення матеріального і духовного. Це було буття Гармонії і взаємопроникнення всіх земних стихій. Тому ми будемо ще неоднорозово звертатися до їх досвіду.

Раячко. Давайте перейдемо до конкретних справ: я маю будувати свою оселю, з чого слід починати?

Архітектор. Насамперед необхідно обрати земельну ділянку, бо саме вона значною мірою визначатиме більшість головних параметрів і вимог щодо самої будівлі. Наприклад, якщо присутній чітковизначений рельєф, то слід його використати якнайкраще: створити ярусну структуру будівлі (рис.1) з перепадами поверхів або заховати її безпосередньо в схил чи пагорб. Якщо на ділянці несприятлива для будівництва геологічна структура, то це позначиться на об'ємно-планувальному і конструктивному рішеннях. При всьому цьому слід додержуватись золотого правила: всі будівлі бажано максимально вписувати чи навіть ховати в природний ландшафт (рис. 2). Потрібно по можливості максимально наближати створюване оточення до природного, притаманного певній місцевості, враховуючи всі місцеві переваги і природні домінанти (чи то вбудовувати в гору, створювати над будівлею зелений холм, чи влаштовувати сади на дахах, декорувати житло, влаштовуючи природний естетично не зашкоджений ландшафт). Це сприятиме також економії тепла, будівельних фасадних матеріалів та покращенню природних естетичних якостей. Можливо навіть ставити будівлі на опори, утворюючи під ними природний простір, "засаджений" поступово самою природою, який бережливо використовувати для відпочинку (рис. 3).

Раячко. Я бачу, що це надто непроста справа - будівництво.

Архітектор. Так, але це й творчий процес, в якому спільними зусиллями замовника і архітектора, при їх плідній праці, досягається вагомий результат – нова виразна індивідуальна споруда, навіть витвір мистецтва.

І ще необхідно для себе з'ясувати: яку саме оселю я хочу? Чи то буде мансардна будівля? Чи то традіційне українське житло? Чи щось надто незвичайне?

Отож до зустрічі в наступному номері "Нашого дому", де ми детальніше спинимося на будівництві оселі!

Г. І. Болотов,
канд. архітектури,
Л. М. Кликова, архітектор

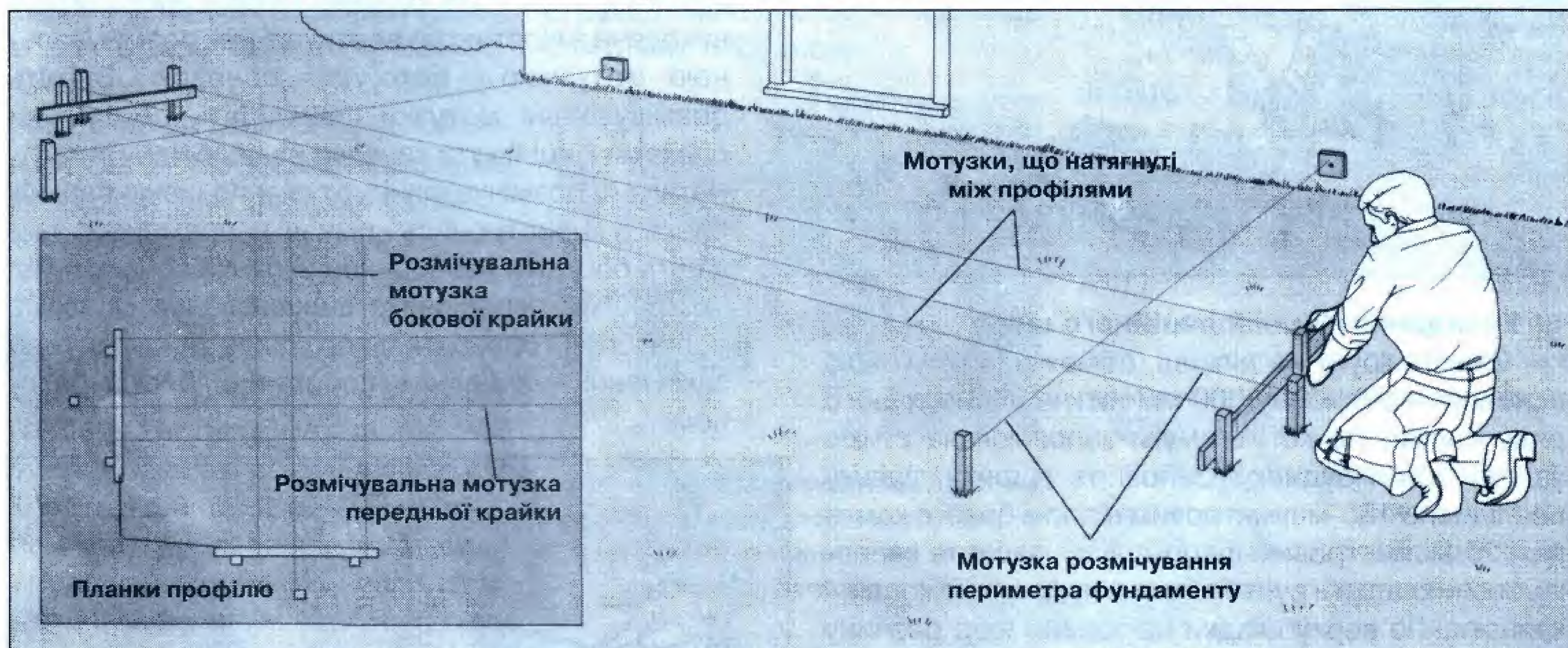
ВІДКРИТЕ ДЛЯ СОНЦЯ ПРИМІЩЕННЯ – ОРАНЖЕРЕЯ

(ПРОДОВЖЕННЯ, ПОЧАТОК У ЖУРНАЛІ №1)

БУДОВА СМУГОВОЇ ОСНОВИ

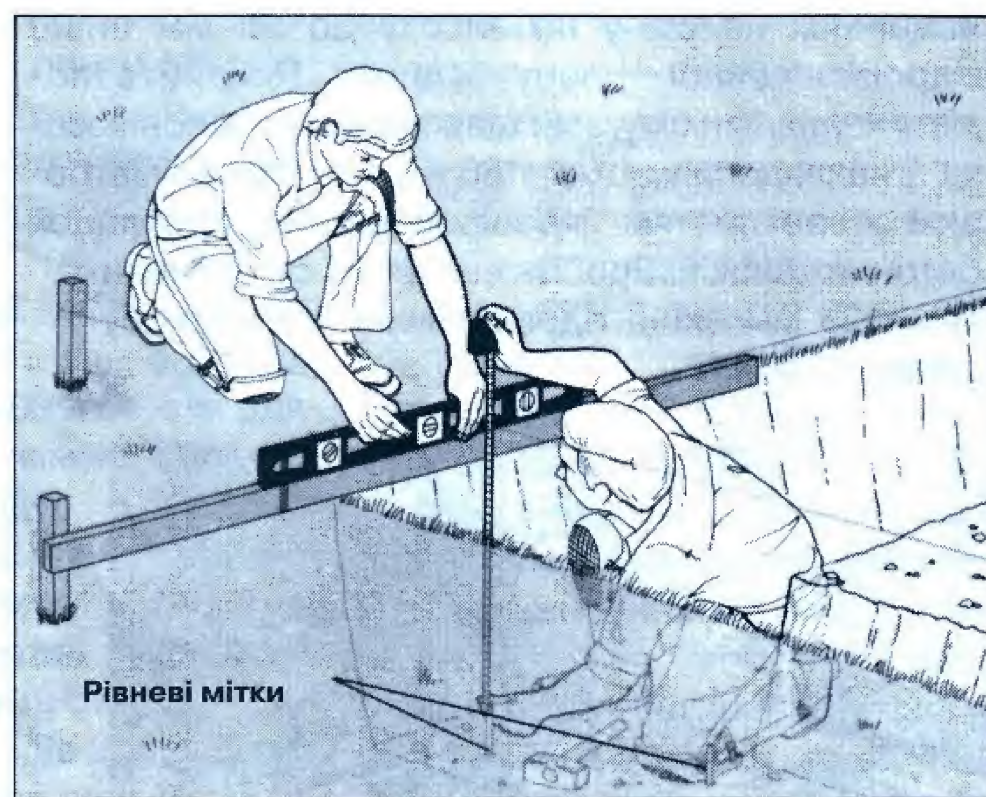
Установлення профілів

Розмітьте периметр бетонного фундаменту і вкопайте кілочки щонайменше на 1200 мм зовні запланованих меж фундаменту; бічні розмічувальні мотузки прикріпить одним кінцем до дерев'яних планок, прибитих цвяхами чи прикручених шурупами до стіни будинку. Вирівняйте мотузки на висоті 150 мм від рівня ґрунту і зробіть позначки на кілочках на висоті кріплення мотузок. Вкопайте по два кілочки на обох кутах, на відстані 300 мм по обидва боки передньої розмічувальної мотузки і приблизно в метрі зовні бічних розмічувальних мотузок. Прибийте впоперек цих кілочків планки 50x25 мм довжиною 900 мм (профілі). Зробіть на планках один проріз у 200 мм зовні розмічувальної мотузки і другий – у 400 мм з другого боку. Натягніть додаткові мотузки між відповідними прорізами обох профілів. У такий самий спосіб установіть профілі впоперек бічних крайок фундаменту; до стіни мотузки кріплять дюбелями.

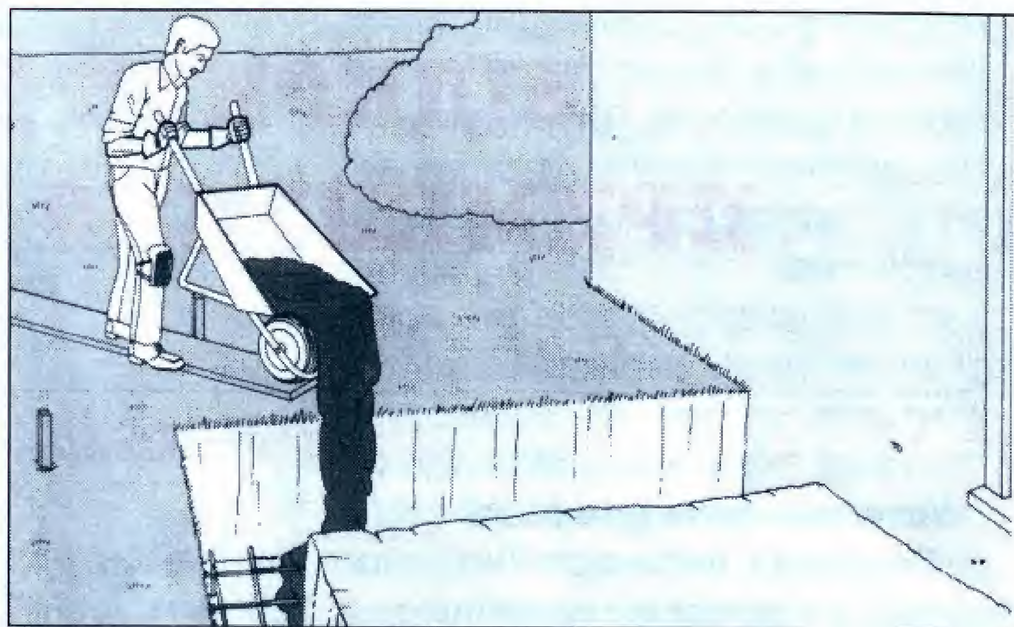
Підготовка канавки під основу

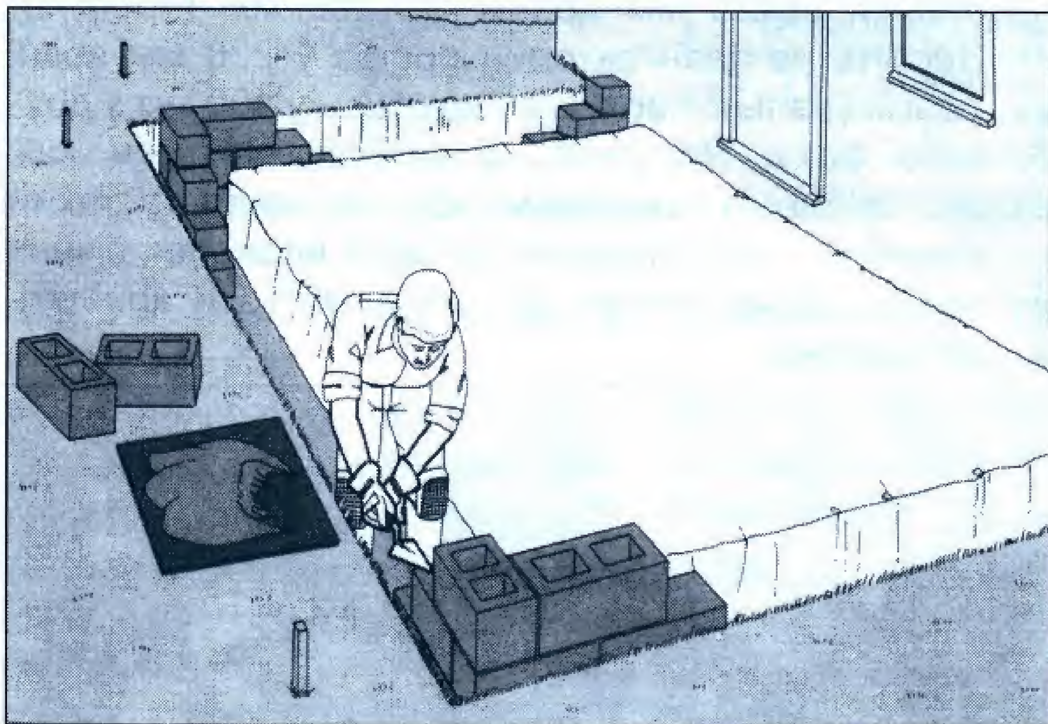
Проведіть крейдові лінії на землі безпосередньо під мотузками, натягнутими між планками профілю, потім зніміть профілі й мотузки розмітки периметра. Вирийте канавку необхідної глибини всередині крейдової розмітки і зніміть верхній шар ґрунту на ділянці фундаменту, обмеженому канавкою. Як рівневі мітки для верхньої крайки смугової основи вкопайте у дно канавки арматурні прути з інтервалом 1 м на відстані 200 мм від обох боків канавки. Вирівняйте рівневі мітки; поки помічник утримує один кінець спиртового рівня навпроти 150-міліметрової відмітки на одному з кутових кілочків периметра, ви здійсніть вертикальні виміри з іншого кінця рівня, щоб установити потрібну висоту смугової основи. Якщо необхідно, прив'яжіть спиртовий рівень до довгої рівної планки. Відстань по вертикалі між спиртовим рівнем і верхнім торцем рівневої мітки має дорівнювати висоті рядів кладки з бетонних блоків, необхідних для того, щоб верх кладки піднімався на 150 мм над рівнем ґрунту. Скоригуйте висоту першої рівневої мітки, потім вирівняйте решту по першій.

Заливання основи

Зв'яжіть горизонтально розташовані арматурні прути між рядами рівневих міток на висоті близько 75 мм від дна канавки. Залийте бетон у канавку, поки він не покриє на 10 мм торці рівневих міток; перемішайте бетон лопатою, щоб видалити повітряні бульбашки, потім утрамбуйте його трамбувальним брусом з рукоятками і вирівняйте по висоті рівневих міток. Витримайте бетонну основу протягом 48 годин, потім укладіть смуги заповнювача стиків між стіною будинку й основою в кінцях канавки.

Укладання блоків на основу

Повторно натягніть розмічувальні мотузки по периметру фундаменту і проведіть крейдою лінії вздовж бетонної основи безпосередньо під ними. Зробіть прикидочну (без розчину) кладку порожніх бетонних блоків і в разі необхідності відрегулюйте ширину стиків між ними; розрахунок товщини стиків між рядами кладки провадиться виходячи з відстані по вертикалі між розмічувальною мотузкою і бетонною основою. Зніміть розмічувальні мотузки і викладіть бетонними блоками кінці й кути канавки на необхідну висоту. Натягніть розмічувальні мотузки по рівню верхніх блоків і, користуючись ними як напрямними, закладіть блоками незаповнені ділянки канавки. Під час роботи перевіряйте вирівнювання кладки з допомогою горизонтального рівня та виска, а по закінченні – заповніть порожнини блоків бетоном.

Укладання гідроізоляційного шару

Зніміть ґрунт на ділянці, обмеженій смуговою основою, на глибину 300 мм нижче від верхнього ряду блоків. Помістіть смуги заповнювача стиків уздовж стіни будинку. Заповніть відриту ділянку послідовно 150-міліметровим шаром битого каменю і 25-міліметровим шаром піску; засипте канавку зовні кладки ґрунтом, витягнутим при копанні канавки. По верху кладки на тонкий шар розчину укладіть смуги гідроізоляційних прокладок з накладенням на стіну на висоту до 25 мм вище гідроізоляційного шару будинку. Покрийте поліетиленовими смугами шар піщаного заповнювача з накладенням смуг 150 мм і з 100-міліметровим перекриттям гідроізоляційних прокладок бетонних блоків. Зробіть напуск на стіну будинку на 25 мм вище гідроізоляційного шару будинку.

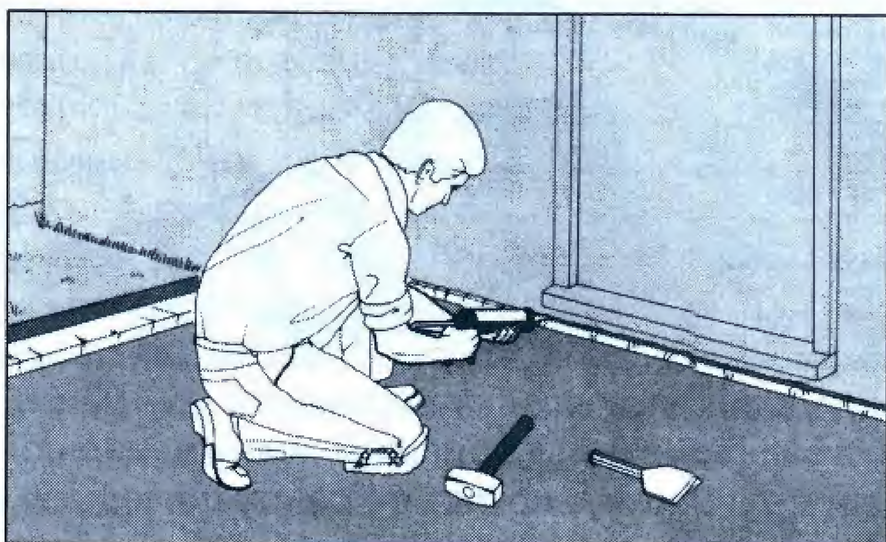

Кріплення гідроізоляційного шару до будинку

Викладіть сітку з дроту 6 мм з розмірами чарунок 200x200 мм на прокладках поверх поліетиленової плівки; між крайками залишайте 50-міліметровий проміжок; будьте уважні – не пошкодьте поліетилен.

Залийте бетон поверх поліетиленового покриття, утрамбуйте й обробіть поверхню бетонного фундаменту і витримайте бетон.

З допомогою молотка й зубила з широким лезом відколіть смугу розчину вздовж стіни будинку на ширину гідроізоляційного шару і глибиною 35 мм. Вдавіть крайки гідроізоляційних прокладок і поліетиленового покриття в проріз і вирівняйте їх з гідроізоляційним шаром будинку, після чого замажте смужку мастикою. (Далі буде.)

МИСТЕЦТВО ВИГОТОВЛЕННЯ СТІЛЬЦІВ

Проектування стільця

При виготовленні стільців не варто намагатися вигадати щонебудь нове або оригінальне. Головне, щоб процес їх виготовлення був осмислений, а конструкція стільця залишалася незмінною. При проектуванні стільця потрібно знайти оптимальне поєднання комфорту, міцності і зовнішнього вигляду.

Розпочинають проектування з вибору основних розмірів і підготовки ескізу стільця у тонких лініях (рис.1). Потім прямі лінії обрису стільця можуть бути "облагороджені" (їм надана відповідна кривизна) для поєднання з іншими меблями.

Пророблюючи ескіз у деталях, креслять вид спереду та збоку, роблять ескіз сидіння та зігнутої спинки з проставлянням розмірів (рис.2). На цьому етапі не слід викреслювати ретельно деталі конструкції, просто ви повинні пам'ятати, що краще залишити достатньо деревини у заготовок для з'єднань і показати ті, що будуть видимі (наприклад, відкрите з'єднання паз – шип у верхній частині задньої ніжки).

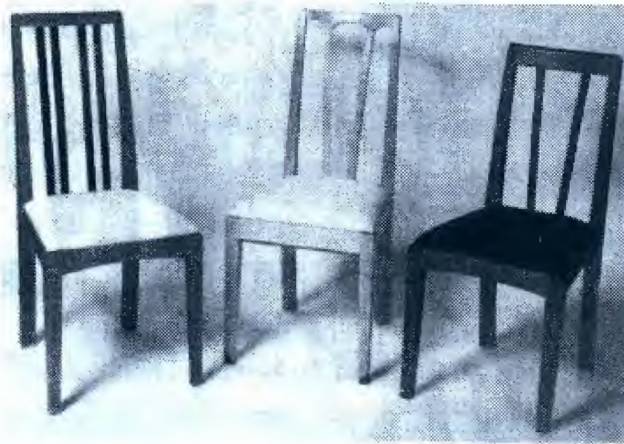
Остання операція в проектуванні – креслення у масштабі 1:1 з видом спереду, збоку та зверху, плюс столярні з'єднання.

До створення першого зразка добирають деталі кріплення у відповідності з кресленням, проектують і виготовляють пристрої та шаблони, які дозволяють швидко й акуратно виготовити серію стільців.

Можна зробити зразок з дуба, точно витримуючи розміри та типи з'єднань за кресленням.

Зразок ідентичний проектованому стільцю у кожній деталі і є макетом для відпрацювання складальних операцій. Крім того, можна використати частини розібраного зразка для регулювання пристроїв і обладнання. Після виготовлення комплекту стільців розібраний зразок можна залишити як модель, щоб скористатися вже розробленими ідеями у наступному комплекті.

Зберігши ті самі з'єднання, змінивши ніжки та профіль царг, висоту спинки, верхню планку спинки та інші елементи конструкції, можна створити стільці для різної обстановки.

Хоча стільці й відрізняються один від одного, всі вони зроблені за однією методикою, з допомогою одних шаблонів і пристосувань

Розпочинають виготовлення стільців з підготовки заготовок для ніжок, царг і спинки (рис.1). Усі заготовки (крім заготовок задніх ніжок) мають прямокутну форму до вибірки частин з'єднань.

Заготовки 40x40x430 мм для передніх ніжок випиляні з дошки товщиною 50 мм. Заготовка для трьох царг (на кожний стілець) має переріз 35x65 мм. Задня царга сидіння випиляна в розмір 35x85 мм. Заготовки для верхньої й нижньої планок – однакові й по одному боку простругані до розміру 45x65 мм. За допомогою фанерного шаблона на заготовці товщиною 40 мм можна розмітити декілька пар задніх ніжок. Обрізки, що залишилися при випилюванні задніх ніжок, можна використати для планок спинки.

Після обробки ніжок стрічковою пилкою їх затискують з шаблоном і фрезою обробляють криві поверхні.

Шипи під кутом і прямі пази

Система "вставних" шипів і вибірки кутових пазів на ніжках для царг базується на використанні різних верстатів. Установка таких шипів на клею забезпечує дуже міцне з'єднання. Для більшої міцності торці шипів скошені під кутом 45° (деталіровку вставного шипа див. на рис.2). Пази в ніжках і перемичках вибрано на фрезерному верстаті.

Коли ви зробите першу царгу, ретельно її приладнайте. Решту зробити буде простіше. Вибірку пазів у передніх і задніх ніжках, а також у передніх і задніх царгах, що з'єднуються під прямим кутом, роблять безпосередньо на столі фрезерного верстата. Можна також використовувати спеціальний затискач, щоб виставити торець царги для фрезерування пазів під кутом 7°. Затискач забезпечує швидке встановлення і точнішу вибірку пазів, ніж перевстановлення стола.

Розмічування пазів на ніжках для перемичок сидіння здійснюють перенесенням контуру царги на ніжку та наступною розміткою місця під шип. Останній має відстояти на 10 мм від лицьового боку ніжки і на 12 мм від тильного. Це забезпечує утоплення царг приблизно на 3 мм.

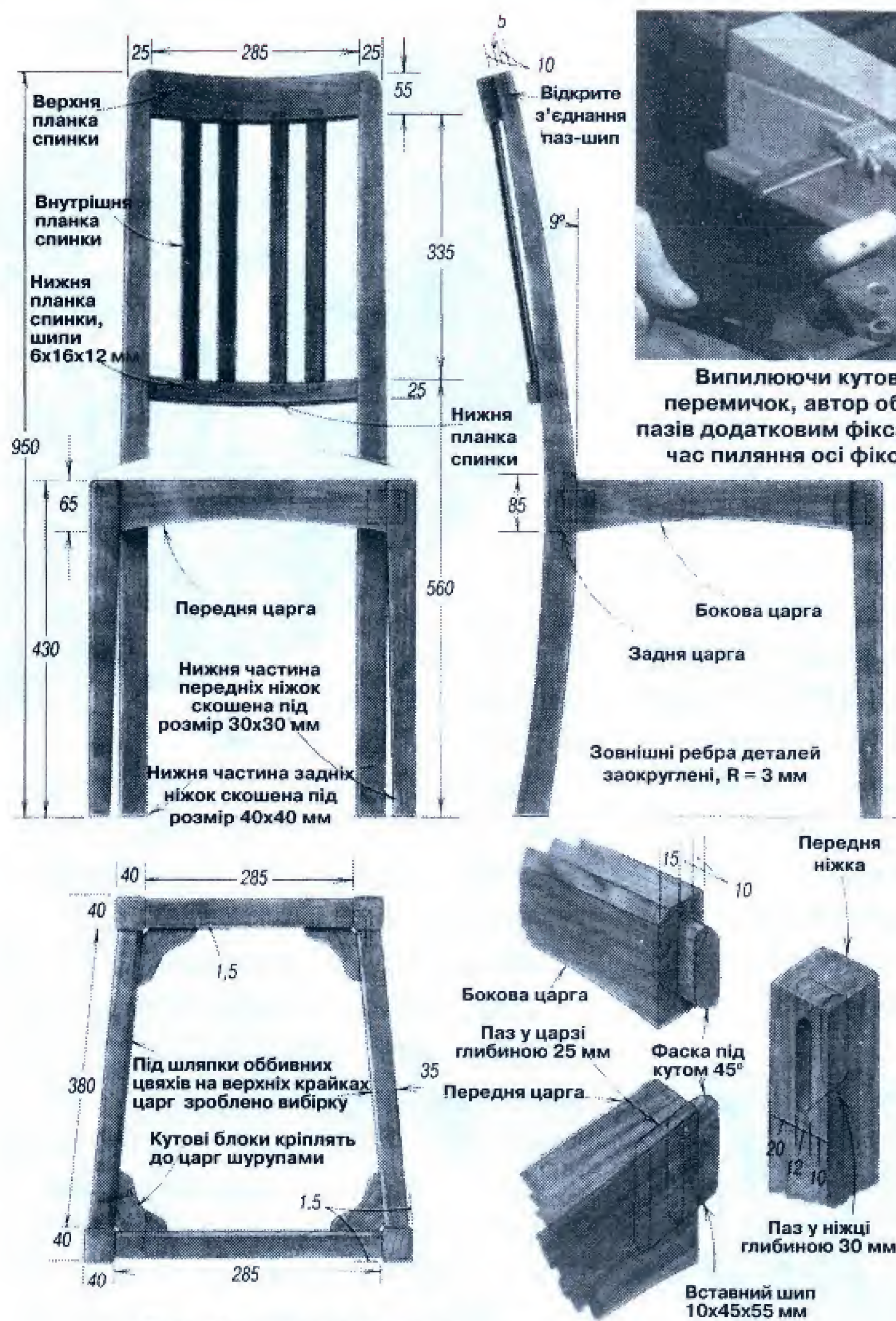
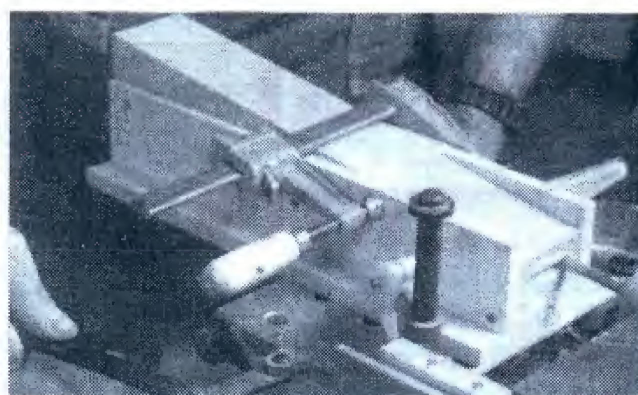

Рис.1. Ескіз стільця

Випилюючи кутові пази в торці бокових перемичок, автор обладнав свій верстат для пазів додатковим фіксатором. Зверніть увагу, під час пиляння осі фіксатора і стику збігаються

Після вибірки пазів у передніх і задніх ніжках і в усіх чотирьох царгах сидіння скошують нижні кінці передніх ніжок і випиляють контур на нижній кромці царг (рис. 3). Ніжки скошують на циркулярці за допомогою спеціального пристрою та простругують на стругальному верстаті. Криволінійний контур на перемичках сидіння випиляють на стрічковій пилці за шаблонами та обробляють на фрезерному верстаті.

Спинка

Для зручнішого положення спини верхня та нижня планки спинки зігнуті. До обпилювання їх по контуру роблять відкрите з'єднання паз - шип на кінцях верхньої планки та верхніх кінцях задніх ніжок (див. рис. 1).

Пази на задніх ніжках вибирають з допомогою пиляльного диска циркулярки. Щоб випиляти відкритий паз паралельно лицьовому боку задньої ніжки, встановлюють цю ніжку у пристрій для вибірки шипів. За косинцем перевіряють положення ніжки відносно пиляльного стола та диска. Коригування положення здійснюють клином, вставленим між пристроєм і ніжкою.

Далі роблять прямі паралельні шипи на верхній і нижній планках спинки, затискуючи їх у пристрої перпендикулярно до стола. Щоб позбавитися значного обсягу ручної роботи й застрахуватися від того, щоб планки не були різної кривизни, використовуйте одну заготовку для двох планок. Можна випиляти верхню та нижню планки із заготовки подвійної товщини, а тоді вибрати один загальний шип на обох кінцях заготовки. Потім заготовку розпилюють вздовж. Після цього розмічають зігнутий профіль на верхній і нижній планках за шаблоном (див. рис. 3). Профіль випиляють стрічковою пилкою. До точного контуру ввігнуту частину простругують горбатиком, а опуклу - звичайним рубанком. Шипи по кінцях випиляють на 5 мм довшими та на 20 мм ширшими. Перший шип підганяють по пазу ніжки і тільки після цього випиляють решту шипів.

Пази на внутрішньому боці задніх ніжок для нижньої планки вибирають циліндричною фрезою, яка спрямовується щілиною шаблона профілю ніжки. Для обробки ніжки за необхідним профілем переводять контур на заготовку (див. рис. 2), випиляють його стрічковою пилкою й остаточно обробляють у пристрої на фрезерному верстаті.

Шипи планок спинки та пази для них

Пази у поперечних планках спинки для шипів вертикальних планок вибирають на простому пристрої циліндричною фрезою. Цей пристрій фіксує та утримує зігнуту заготовку верхньої та нижньої планок.

Пристрій же з товстої фанери слугує напрямною фрези.

Шипи нижньої планки мають розташовуватися під кутом близько 1,5°, а для верхньої планки – під кутом 4,5°. Для вимірювання цих кутів збиріть "насухо" задні ніжки та планки. Далі повиміряй-

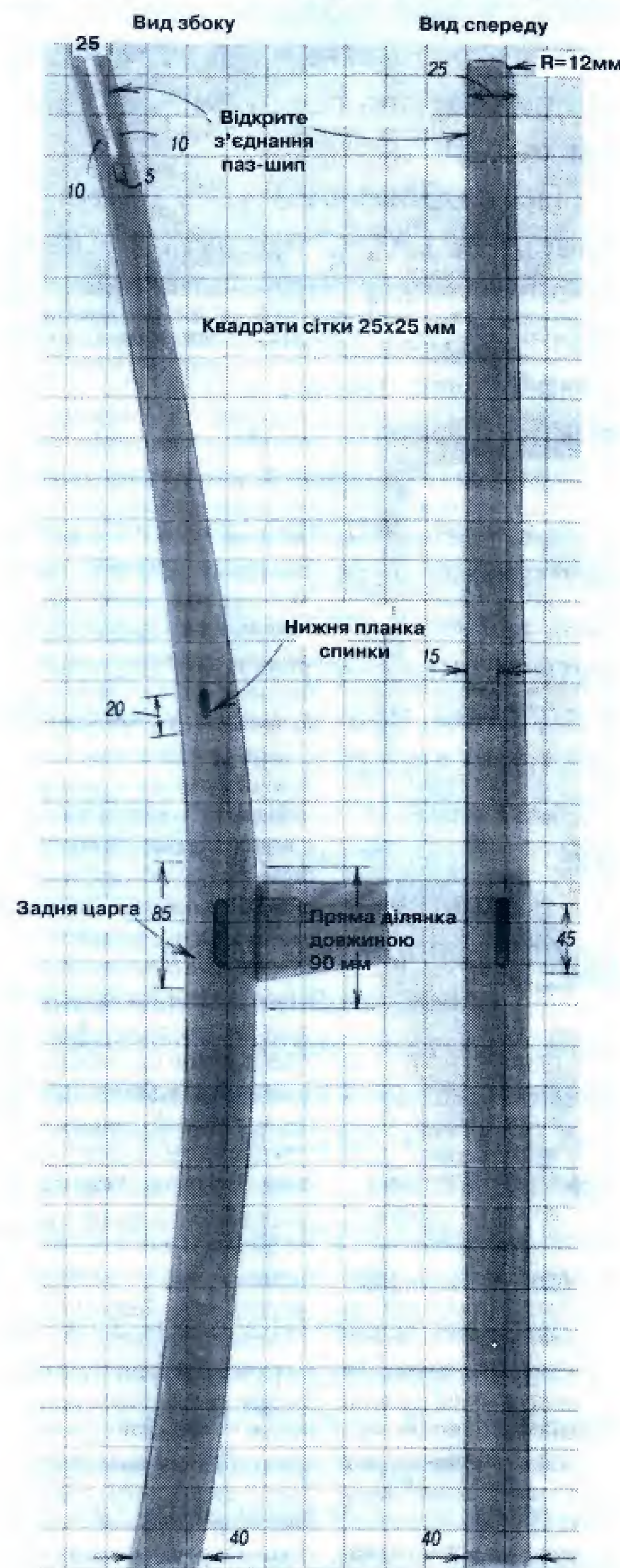

Рис. 2. Задні ніжки

Вибирання пазів у верхній і нижній планках спинки з допомогою шаблона. При обробці вся зборка затискується в лещатах

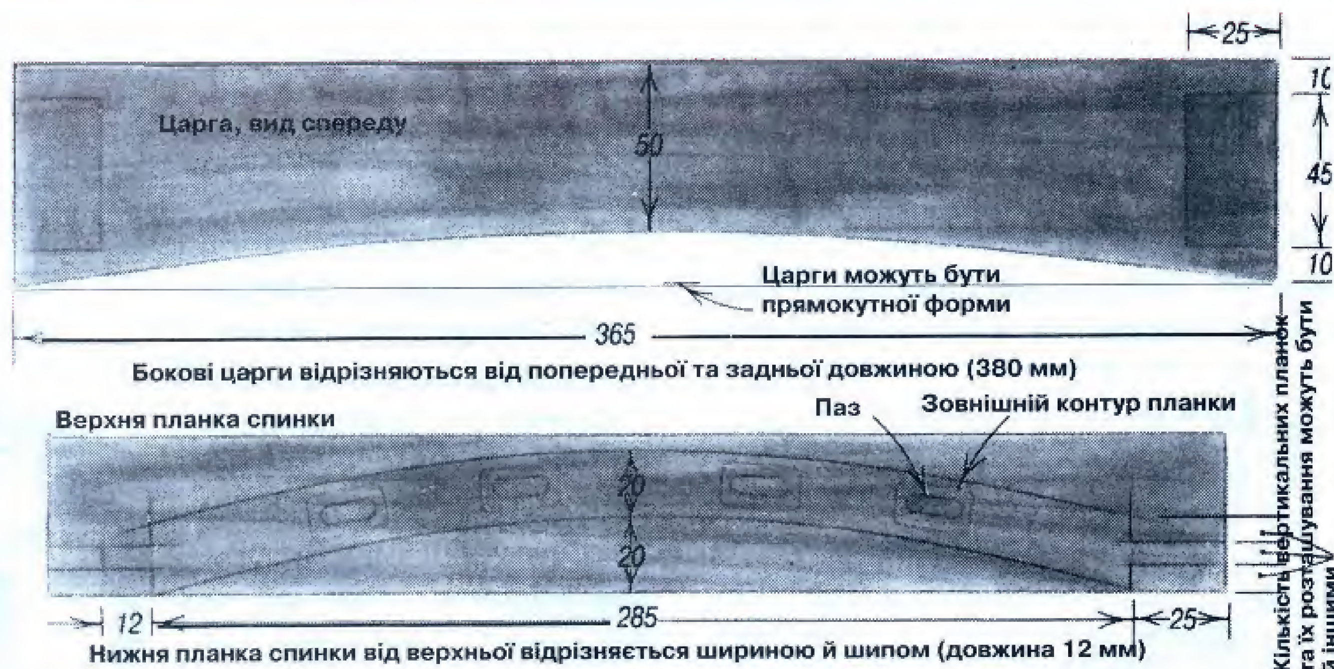
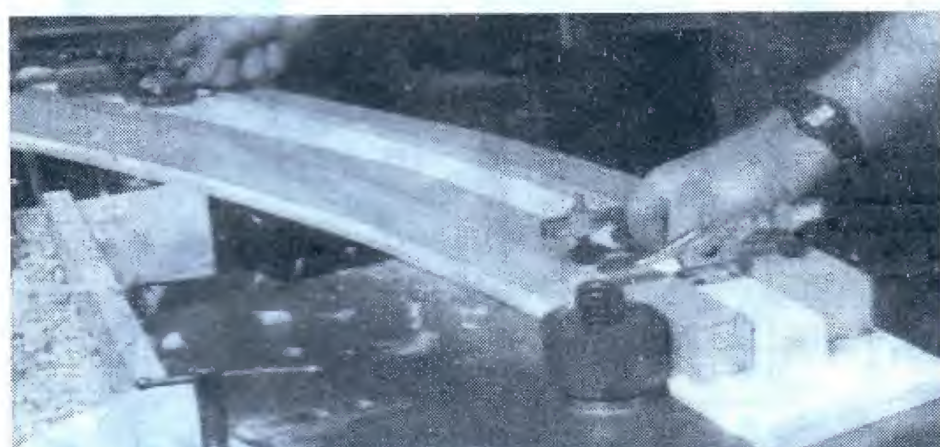

Рис. 3. Ескізи царг і поперечних планок сидіння

Обробляючи контур задніх ніжок, затискують обидві зігнуті деталі у пристрої, встановленому на фрезерному верстаті (напрямну знято для фотографування)

Гнізда під шипи розмічають на передній ніжці (зверху). Після вибирання гнізда й підгонки можна вибирати пази на решту ніжок, орієнтуючись тільки на розмітку осі (внизу)

Наскрізний паз у верхній частині задньої ніжки роблять на циркулярці. Після встановлення торців під необхідним кутом до столу ніжки у пристрої затискають кількома клинами

те кути і зробіть кутові шаблони. Самі шипи можна випиляти за один прохід на фрезерному верстаті двома прямими фрезами, встановленими через прокладку. Під час обробки шипів заготовка спирається на пристрій, встановлений на столі. Роботу краще розпочинати з відпилювання за довжиною заготовки, ширина якої достатня для виготовлення кількох планок. Затисніть кінець заготовки у пристрої під необхідним кутом відносно фрези і випиляйте шип. Після цього на обох кінцях заготовки планки спинки остання розпускається на окремі планки, які треба заокруглити й зачистити. Далі роблять вставні шипи, підрізають їхні торці і вклеюють шипи в пази царг.

Складання стільця

До початку складання заокруглюють усі ребра фрезою, зачищають та ретельно покривають усі деталі оліфою (крім місць з'єднань). При складанні оліфа захищатиме деталі від потоків клею.

Після "сухої" перевірки з'єднань та їхнього припасування спочатку складають деталі, що з'єднуються під кутом 90° (передню та задню підзбірки). Передня підзбірка – дві передні ніжки та передня царга сидіння. Задня підзбірка – дві задні ніжки, задня царга та нижня планка спинки. Верхня планка та вертикальні планки спинки складають пізніше, оскільки на верхньому кінці задніх ніжок є відкрите з'єднання паз - шип. По ходу складання не забудьте видалити надлишки клею вологою ганчіркою. Коли клей на підзбірках висохне, зробіть "сухе" складання передньої та задньої підзбірок з боковими царгами сидіння. Для складання потрібними будуть пара струбцин, кілька прокладок і вологі ганчірки. Складаючи стілець, приклеюємо бокові царги до задньої підзбірки, потім до них - передню підзбірку. Працювати треба швидко, щоб встигнути зробити необхідні припасування до тужавлення клею.

Стілець не вважається складеним, поки не встановлені кутові блоки на внутрішньому боці царг сидіння та не зроблена знімна подушка сидіння. З'єднання у стільців міцні, тому кутові блоки потрібні тільки для підтримки сидіння.

Сидіння – обшита рама, що набита кінським волосом. Зовні рами сидіння на зовнішньому ребрі її роблять вибірку для тканини та набивки. Раму сидіння покривають оліфою.

Після закінчення складання стілець ставлять на плоску поверхню й перевіряють, чи не хитається він. Якщо одна ніжка довша, її позначають і відпилюють за довжиною. Наступний стілець для комплекту виготовляють аналогічно першому.

Рис. 4. Розріз сидіння

ПРОСТИЙ САДОВИЙ БУДИНОЧОК

Перш ніж приступити до будівництва, наприклад садового будиночка, бажано на міліметрівці чи на папері в клітинку зробити креслення конструкції, детально прорисувавши всі вузли і з'єднання. Невеликі будівлі звичайно зводять із блоків (рис. 1), кожний з яких складається з двох дощок довжиною від 1 до 2 м. Між дошками прибиті короткі обрізки (вкладиші), що завжди є в надлишку за будь-якого будівництва. Довжина цих вкладишів значення не має.

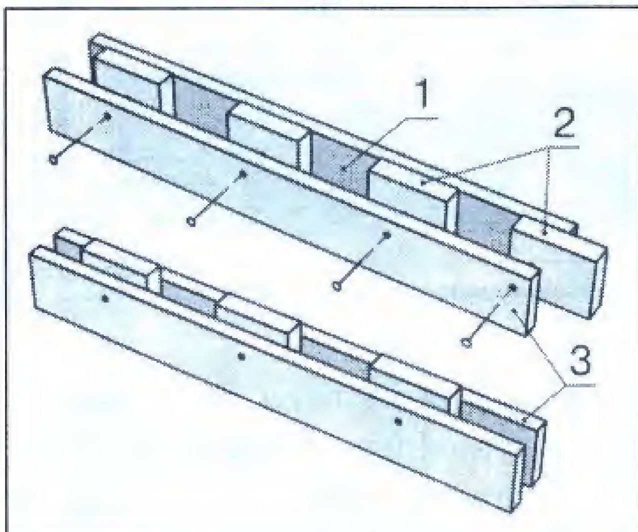

Рис.1. Будівельні блоки з піддонів: 1 – паз; 2 – вкладиш; 3 – дошка піддона

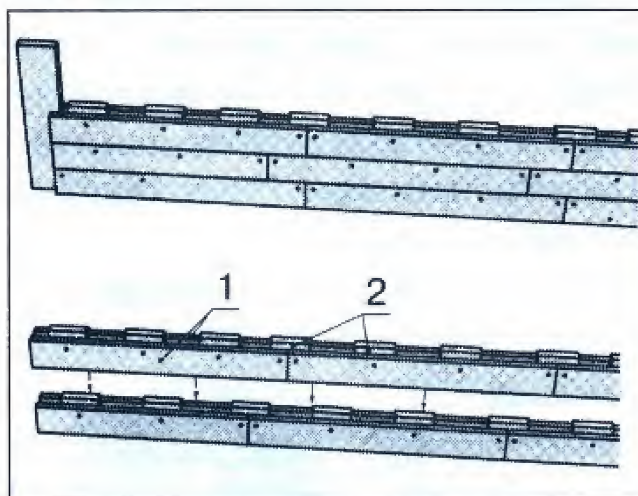

Рис.2. Зведення стіни з блоків: 1 – дошка піддона; 2 – вкладиш, що утворює виступ

У блоків, призначених для зведення стін (рис. 2), вкладиші встановлюють з одного боку, трохи вище крайок дощок, і вони утворять виступи – свого роду гребінь. З іншого боку блока вкладиші утоплені щодо крайок. Гребінь одного блока, вставлений у паз іншого, утворить надійне з'єднання, на зразок з'єднання шпунтованих дощок. Такий самий принцип використовується при улаштуванні кутових (рис. 3) і проміжних стояків каркаса.

Щоб заощадити на дорогих довгомірних матеріалах великого поперечного перерізу, роблять своєрідний "бутерброд". З внутрішнього боку встановлюють блоки з піддонів, а із зовнішнього набивають довгі дошки, підсилюючи конструкцію. Така ситуація виникає при влаштуванні нижньої та верхньої обв'язки чи кроквяної системи.

Працюючи за такою технологією, будівельник заощаджує багато часу, тому що одним способом може реалізувати найрізноманітніші з'єднання (рис. 4), і виходить це набагато швидше, ніж робити пази чи формувати гребені з масиву деревини. З такими блоками не складно працювати ще й тому, що вони легкі – навіть одна людина може укладати їх на значній висоті. За великого обсягу робіт з елементами, що однаково виготовляються, бажано зробити шаблони для цих з'єднань.

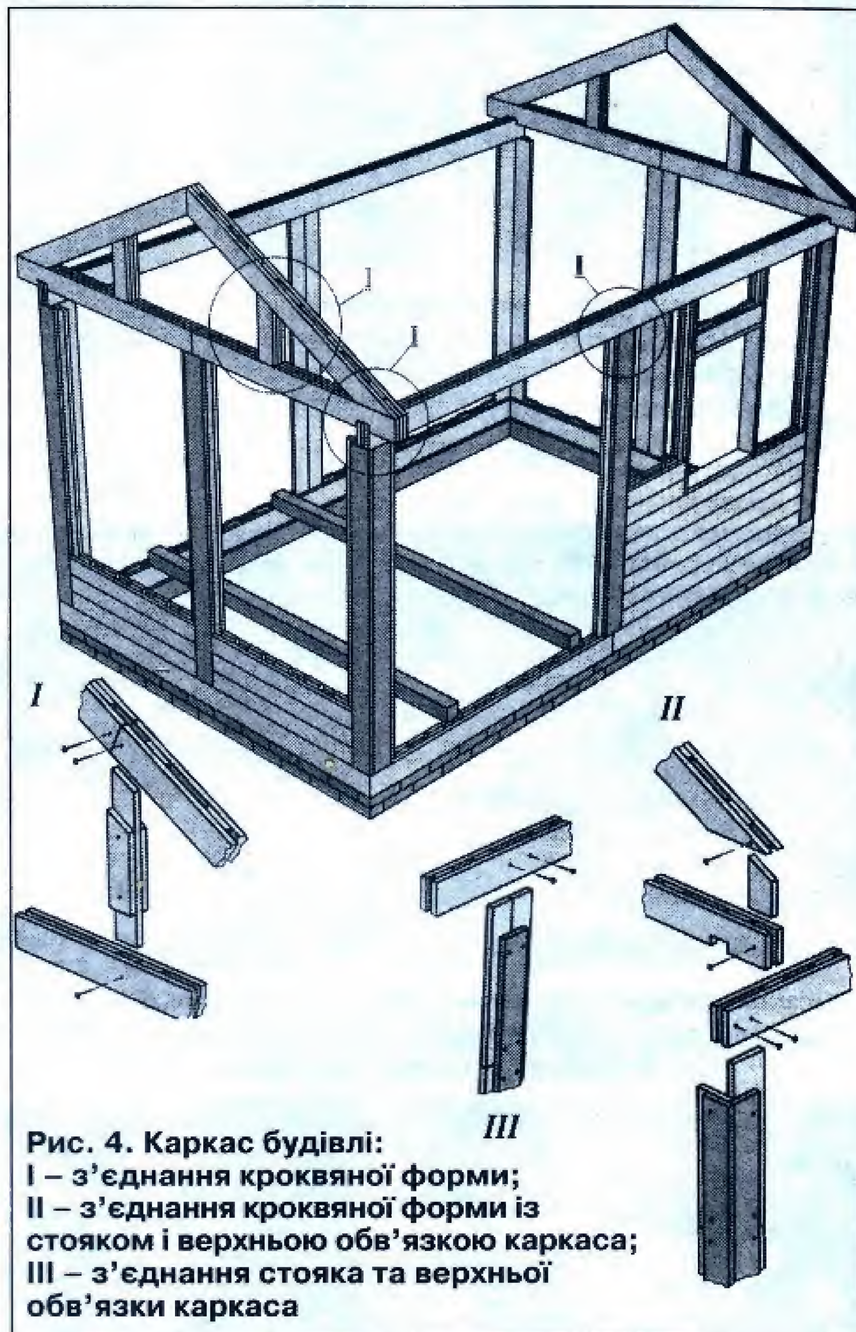

Рис. 4. Каркас будівлі: I – з'єднання кроквяної форми; II – з'єднання кроквяної форми із стояком і верхньою обв'язкою каркаса; III – з'єднання стояка та верхньої обв'язки каркаса

Якість будівлі помітно покращиться, якщо електрорубанком, циркульною пилкою чи з допомогою деревообробного верстата повибирати чверті (рис. 5). Це – додаткова робота, але ми одержуємо не тільки міцнішу конструкцію, а й захищаємо внутрішнє приміщення від продування вітром.

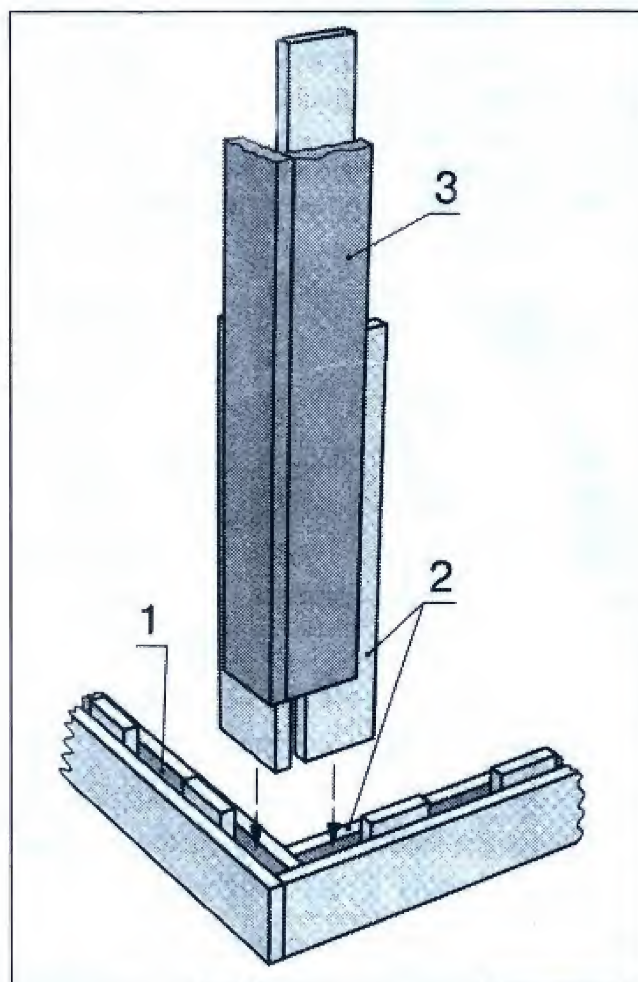

Рис. 3. Кутовий вузол будівлі: 1 – паз; 2 – дошка піддона; 3 – довгомірна дошка

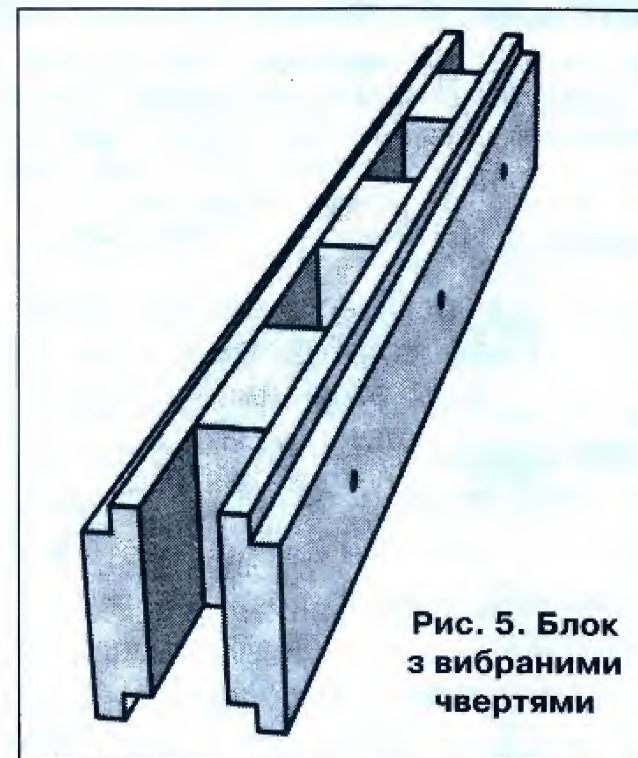

Рис. 5. Блок з вибраними чвертями

Таким чином, для невеликих надвірних будівель зовсім необов'язково придбавати дорогий довгомірний пиломатеріал – можна обійтися мінімальними затратами. Важливі кмітливість і творчий підхід до справи.

ДВЕРІ САМОТУЖКИ

Навіть на дачі, що призначена виключно для відпочинку, не обійтися без зведення двох-трьох надвірних будівель: літньої кухні, сарая для садово-городнього інвентарю, літньої душової. Хазяї сільської садиби нерідко додають до цього переліку стаціонарні теплиці й будівлі для утримання кролів і свійської птиці. Звичайно, зведення цих простих будівель – не те що будинок поставити.

Але і тут краще заздалегідь продумати все до дрібниць. Про одну з таких "дрібниць" – двері, йдеться далі.

Прості у виготовленні двері для господарської будівлі можна скласти, наприклад, з притесаних дощок товщиною 30 мм. Спорудити й установити їх під силу практично кожному. Для цього можна скористатися найпростішими імпровізованими струбцинами (рис. 1), що являють собою три окремих дошки-"п'ятидесятки" з набитими на них упорами-бобишками. Щоб це пристосування було придатним для складання дверей різної ширини, один з упорів на кожній дошці краще зробити знімним – на болтах, а в дошках просвердлити відповідний ряд отворів.

Перед складанням дверей краще промастити торці суміжних дощок епоксидним клеєм, укладаючи їх на струбцини, а потім з допомогою зустрічних клинів добитися щільного прилягання дощок по всій їхній довжині. Щит стягують трьома поперечками (дошки перерізом 20х100 мм), які спочатку промащують клеєм, а потім фіксують шурупами (по два на кожну дошку дверного полотна з розміщенням їх у шаховому порядку). Звільнивши збірку від струбцин, по краях щита прибивають обрізки тієї ж дошки, що правили за стяжки. У порожнини, утворені стяжками та цими поздовжніми накладками, можна укласти утеплювач (наприклад, тарний картон, обгорнутий поліетиленовою плівкою). Другий бік двері можна обшити фанерою, оргалітом або шпунтованими дошками – вагонкою, що надасть дверному полотну додаткової твердості.

Коробку для дверей можна зібрати з брусків перерізом 80х100 мм (рис. 2). З'єднання на шипах (подвійний "ластівчин хвіст") тут видаються найбільш надійними. Коробку доцільно складати разом з дверним полотном, щоб уникнути перекосів та інших огріхів. А щоб не мучатися з добиранням фальців для дверного полотна, можна набити по всьому прорізу коробки планки товщиною 10-15 мм – ефект буде таким самим.

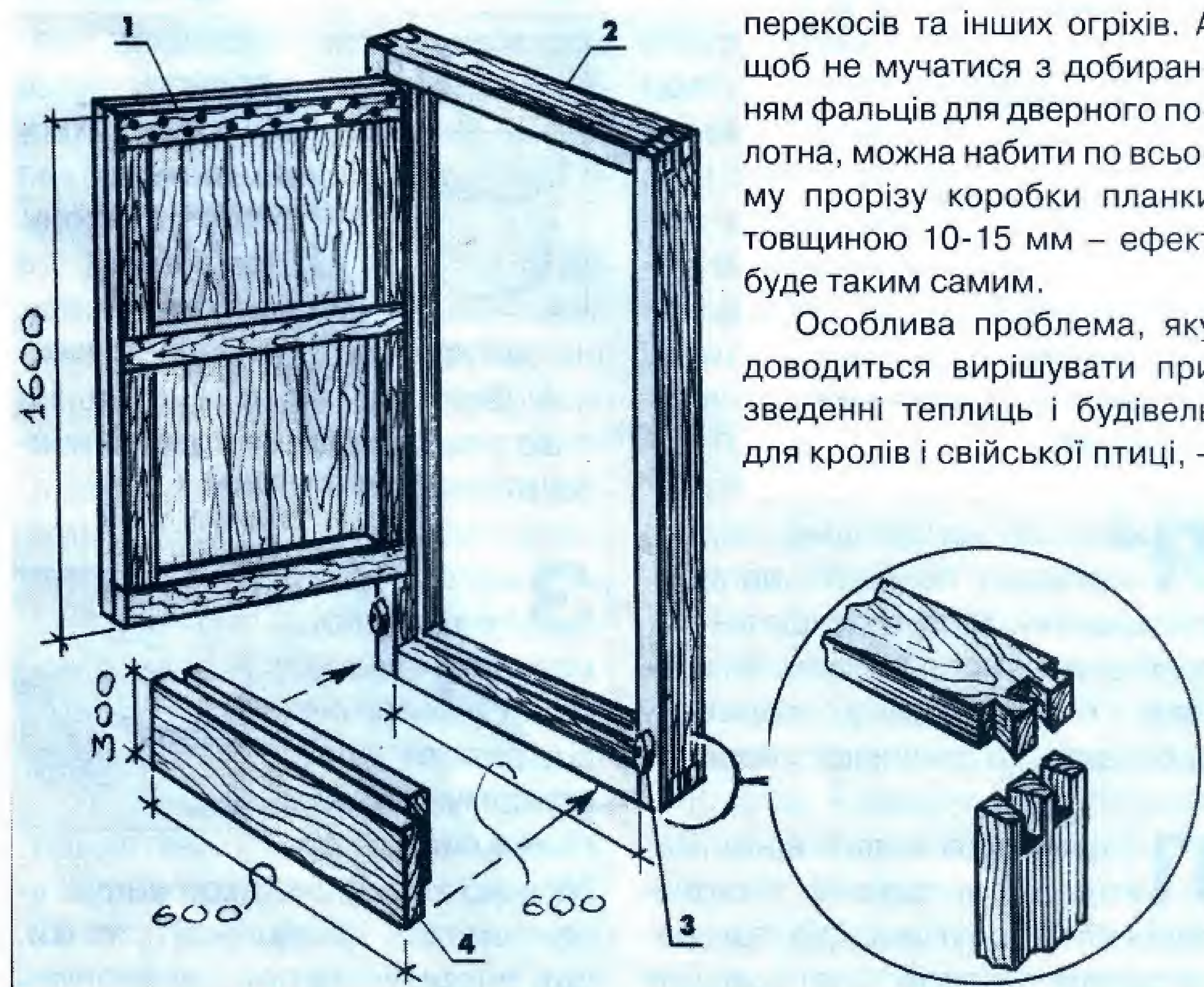

Рис.2. Двері із знімним порогом: 1 – полотно дверей; 2 – дверна коробка; 3 – фіксатор порога; 4 – знімний поріг

Особлива проблема, яку доводиться вирішувати при зведенні теплиць і будівель для кролів і свійської птиці, – зробити такі двері, які не продувалися б і добре були б утепленими, аби холодне повітря не проникало всередину приміщення. Тут можна згадати про те, як вирішували це питання за давніх часів. Нижню

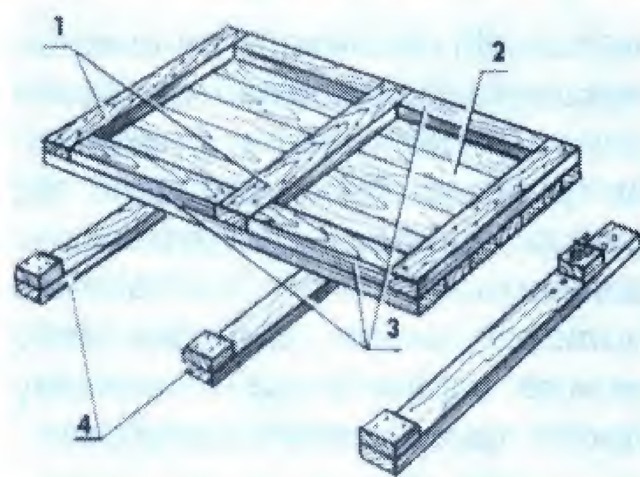

Рис.1. Складання дверного полотна: 1 – поперечини; 2 – притесана дошка; 3 – поздовжні накладки; 4 – дошки-струбцини

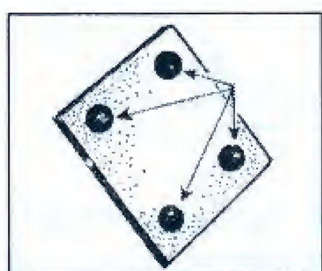
частину двері наші пращури ніколи не робили на рівні підлоги, а піднімали на одну колоду (яка була, часом, не менш як 300 мм у діаметрі). Робили це для того, щоб нижні, найбільш холодні шари повітря не проникали в приміщення і сніг узимку не завалював нижню частину дверей. До речі, раніше в будинок входили, переступаючи через поріг і не згинаючись, хоча висота самих дверей не перевищувала 160 см. Однак візок через такий поріг (адже ми говоримо про господарську будівлю) не провезеш.

Зберегти переваги високого порога і в той же час зробити двері зручними для провозу ними візка з кормом, ґрунтом або добривом можна, якщо зробити поріг знімним. Складають його з відрізка дошки (такої самої товщини, що й у дверного полотна) і накладки, що забезпечує необхідну теплоізоляцію й одночасно слугує упорним бортиком (фальцем) для дверного полотна.

Щоб швидко зняти чи установити такий поріг, достатньо закріпити в нижній частині коробки пару простих "вертушок". У теплу пору року поріг можна замінити рамкою з металевою сіткою, яка забезпечить провітрювання приміщення і водночас захистить від гризунів.

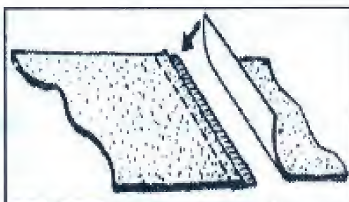
ПОРАДИ ГОСПОДАРЮ

Хоча і відслужив своє старий гучномовець, але в його кільцевого магніту ще достатньо сил. Використайте його для підвіски інструментів. Він міцно триматиметься на будь-якій металевій поверхні, наприклад машини, що ремонтується, таким чином необхідний ручний інструмент буде завжди під рукою і дрібний інструмент не загубиться. Під дерев'яною полицею шафи, стелажа його можна укріпити на стальному диску, прикрученому шурупами.

Вигадано, мабуть не менше десятка способів приклеювання кахля. Один з найкращих – прикріплення кахлю чотирма краплями розплавленого бітуму.

При будівництві камінів необхідно дотримуватися протипожежних правил. Задню стінку топки і димохід, що прилягають до дерев'яної стіни, потрібно закріпити додатковою цегляною кладкою товщиною близько 25 см. Підлога перед топкою має бути прикрита листом металу достатніх розмірів.

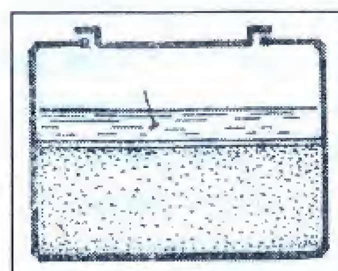
Щоб дві полоси лінолеуму лягли у стик, зручно використати клейку декоративну плівку, яку підкладають під основу лінолеуму.

Підлоги у сільській лазні рекомендується вистилати дошками, а краще – бетонувати. Теплі підлоги роблять з двох шарів бетону з проміжним теплоізоляційним шаром мінеральної вати чи бітумної повсті, що відокремлюється від бетону для ізоляції шаром руберойду чи двома шарами поліетиленової плівки. Підлоги роблять з нахилом у бік зливного отвору з решіткою, через який вода відводиться у дренаж.

Щоб сирі дрова розгорілися, їх треба присипати кухонною сіллю.

Ламаються задуми з браку поради, при численності ж радників сповняться.
Книга приповістей Соломонових. Гл.15, вірш 22

Як очистити скло вікон від льоду? Для цього щітку і ганчірку слід змочити в теплому розчині повареної солі (на 0,5 л води – щіпку солі) і водити ними по замерзлій поверхні: лід розтане. Потім скло витирають насухо. Щоб скло знов не взялося льодом, треба полотняною ганчіркою натерти внутішню його частину сумішшю з 6 частин рідкого милу, 2 - гліцерину і 1 - скипидару.

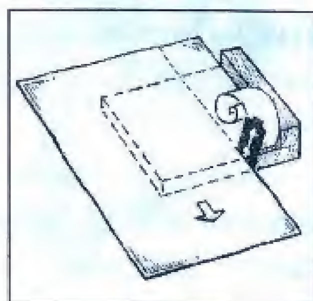

Щоб масляна фарба при зберіганні не засихала і на ній не утворювалася плівка, покладіть на поверхню фарби кружок із щільного паперу і налийте зверху тонкий шар оліфи чи машинного масла.

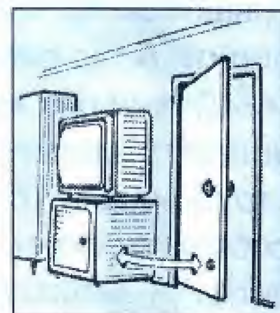
Якщо на матер'яний фільтр пилососа покласти паперову серветку, то при очищенні пилозбірника не доведеться ковтати пил. Брудну серветку викидають та замінюють новою.

Потримайте новий віник 2-3 години у гарячій солоній воді і він послугує у два-три рази довше за своїх братів, які не прийняли вчасно таку ванну.

Після роботи з пахучими рідинами (гасом, ацетоном тощо) важко відмити руки – вони довго залишають запах рідини. Звільнитися від цього запаху можна вмиванням рук у теплому розчині порошку гірчиці.

Обрізка пружка шпалер на пристрої, що складається з дошки, направної планки і леза безпечної бритви, виконується швидко та охайно.

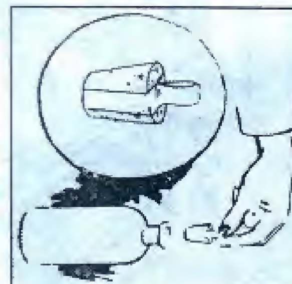

Гумовий присосок від мильниці чи старої іграшки, закріплений у точці стику відкритих дверей з меблями, врятує лакове покриття.

Металеве відро для відходів слугуватиме довше, якщо захистити його дно від іржі. Треба покрити дно захисною плівкою пінопласту, розведеного в будь-якому розчиннику на основі ацетону.

Працюючи з розчинником, не забудьте про правила пожежної безпеки. Поки ацетон не вивітриться, відро потрібно виставити на свіже повітря.

Застосовувати штопор кожного разу, коли потрібно відкривати одну і ту саму пляшку, обтяжливо, до того ж і корок швидко руйнується, шматок ізоляційної стрічки, що оперізує корок, дозволить відмовитися від послуг штопора.

ОВОЧІ РОСТУТЬ У КІМНАТІ

У зимовий і весняний час деякі овочі можна виростити в кімнаті на підвіконнях вікон, що виходять на південь, південний схід і південний захід. Якщо рослини додатково освітлювати і забезпечувати гарний доступ повітря, їх можна виростити в будь-якому місці кімнати чи кухні.

Вирощувати овочі можна в дерев'яних ящиках розміром: довжина — 40-50 см, ширина – від 20-25 сантиметрів (біля дна) до 30-35 см (у верхній частині ящика), висота — 12-15 см. Для виготовлення ящиків краще взяти 20-40-міліметрові дошки. На дно засипають дренаж — биту червону цеглу, гравій, крупний річковий пісок, який зверху засипають живильною грунтово-торф'яною сумішшю.

На підвіконні південного вікна можна розмістити ящики у два, а то й у три яруси. Для цього роблять полиці. Але обов'язково між ящиками залишають простір не менш як 30-40 см (для вигонки зелені).

Для дотримання чистоти в кімнаті і для кращого регулювання вологості ґрунту ящики слід ставити на підставки-листи, виготовлені з оцинкованої жерсті чи будь-якої іншої, але пофарбованої, щоб не було іржі.

Деякі аматори в листи ставлять поліетиленові мішки висотою до 30 см. У нижній частині мішків треба висікти трубочкою кілька отворів для кращого регулювання водно-повітряного режиму. Можна, звичайно, використовувати квіткові, гончарні, пластмасові та паперові горщики, розсадні дерев'яні, пластмасові (з отворами у днищі) та інші ящики.

У домашніх умовах цілком придатний компост, що містить, у відсотках: 60-70 — торфу, 20-30 — гною, 6-10 — дернового грунту, 2-3 — фосфорних добрив, 1 – гашеного вапна. Можна скористатися будь-яким городнім, квітковим, торф'янистим ґрунтом.

Тепер про конкретні культури.

Для прискореної вигонки цибулі на перо цибулю-ріпку попередньо намочують у теплій воді (за 1-2 доби до садіння), обрізають шийку чи роблять вертикальний надріз верхівки цибулини і висаджують їх в ящики впритул одна до одної. Перші 10-12 днів світло не обов'язкове. Після того, як цибуля проросте на 5-10 см, ящики виставляють на світло.

Догляд за цибулею полягає в регулярному поливанні: один-два рази на тиждень, залежно від ґрунту й віку рослин.

Коренеплоди петрушки й селери висаджують, а точніше, похило укладають в ящики рядами через 3-6 см, перешаровуючи ґрунтом так, щоб не засипати землею верхівкові росткові бруньки. (Вирощування зелені петрушки та селери можливо і насінням, але для цього потрібно не менше трьох місяців.)

Часте поливання, якщо ґрунт погано провітрюється, призводить до загнивання коренеплодів, до появи цвілі та інших хвороб. Поливати рослини треба розпочинати після того, як проклюнуться верхівкові бруньки (тобто утворяться перші корені). Зацвілі рослини негайно видаляють.

Після зрізування зелені рослини слід підгодувати городньою сумішшю добрив чи аміачною селітрою.

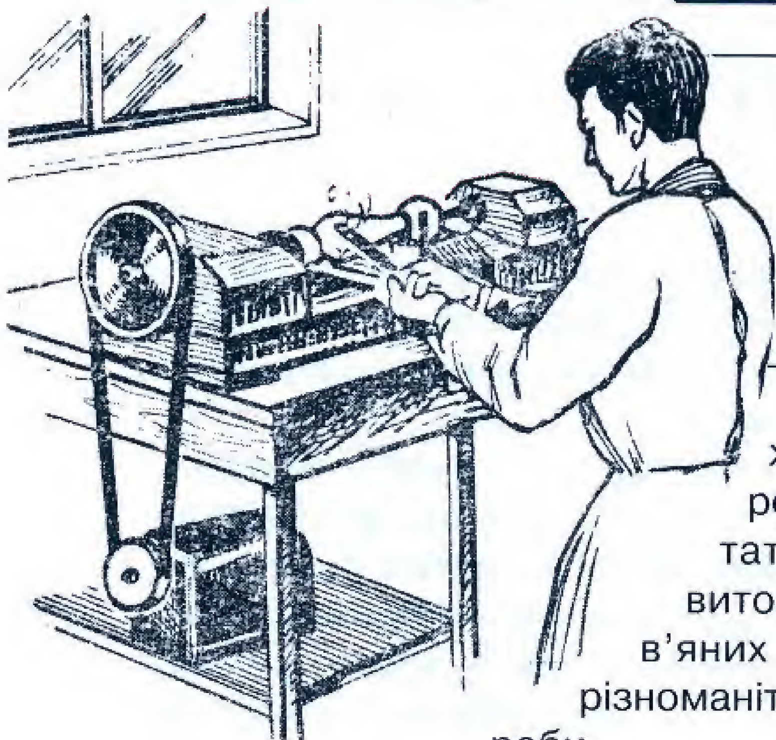
На підвіконнях темних і напівтемних вікон можна виганяти молоді ніжні листки буряка, ревеню, цикорний салат витлуф і щавель. Коренеплоди і кореневища цих рослин заготовляють з другої половини вересня – у жовтні. Зберігають їх у підвалах, льохах, прикопують у слабоопалюваних теплицях. Кореневища щавлю висаджують суцільним способом, ревеню – з розрахунку 15-20 кущів на 1 квадратний метр.

Цикорний салат витлуф і ревінь виганяють і в комірках. Для вигонки листків буряка використовують, як правило, нестандартні дрібні (діаметром до 3- 5 см) коренеплоди, в яких восени при обрізуванні листків залишені черешки. Буряк висаджують в ящики впритул один до одного так, щоб верхівкові росткові бруньки залишалися відкритими. Догляд такий самий, як і за петрушкою та селерою.

Агротехніка вирощування зелені кропу та листового салату звичайна: насіння висівають на поверхню вологого ґрунту (кропу – до 30-40 г, салату – 3-5 г на 1 квадратний метр), зверху присипають легким перегнійним (торф'янистим) ґрунтом, шаром до 1 см, і злегка його ущільнюють.

Для одержання гарного врожаю зелені кропу і салату (можливо, й редису) у період короткого дня і слабкої інтенсивності природного освітлення (грудень – лютий) установлюють додаткове електричне освітлення. Для цього використовують люмінесцентні лампи денного чи білого світла потужністю 40 чи 80 Вт.

Для вирощування зелених овочевих культур допустиме використання і звичайних ламп розжарювання потужністю 100 чи 150 Вт на 1 квадратний метр, щоправда, коефіцієнт їхньої корисної дії дуже низький. Підвішувати лампи треба на висоті 50-60 см. Додаткове освітлювання краще провадити ранком протягом 5-6 годин. Якщо рослини вирощуються цілком при штучному світлі, то тривалість освітлення має становити 12-18 годин.

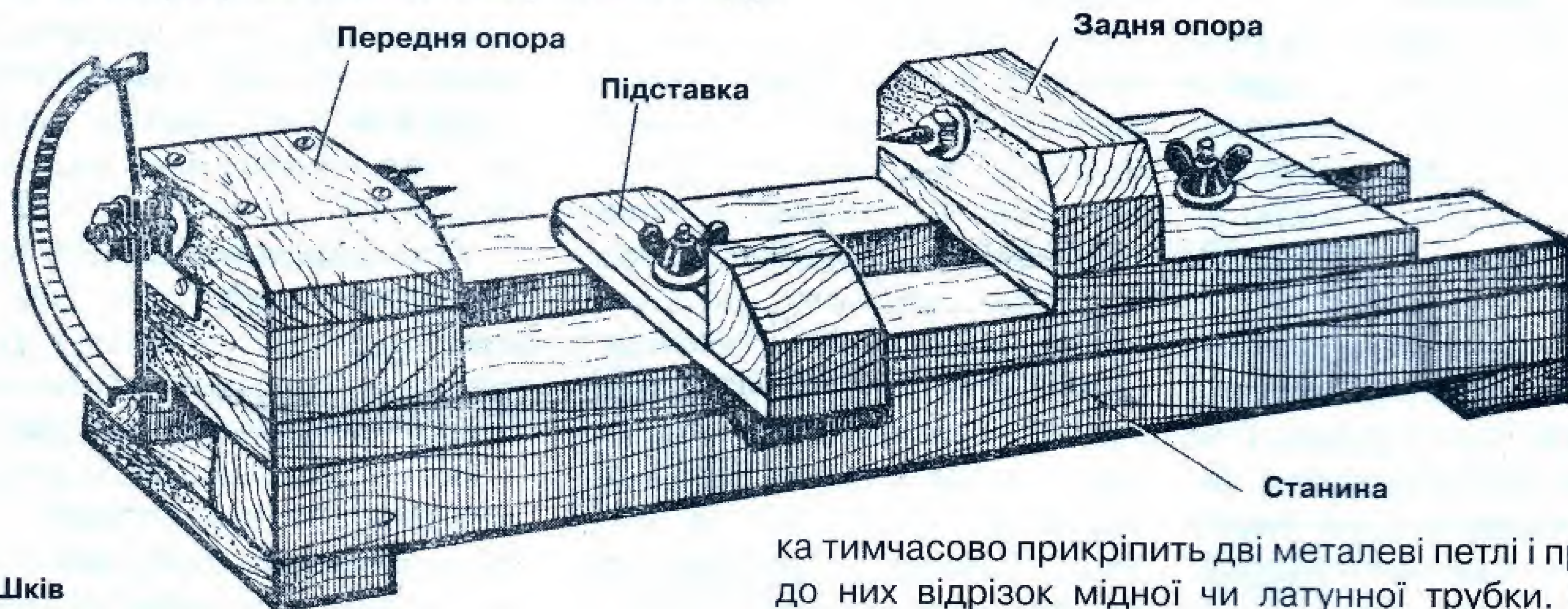
ТОКАРСЬКИЙ ВЕРСТАТ ПО ДЕРЕВУ

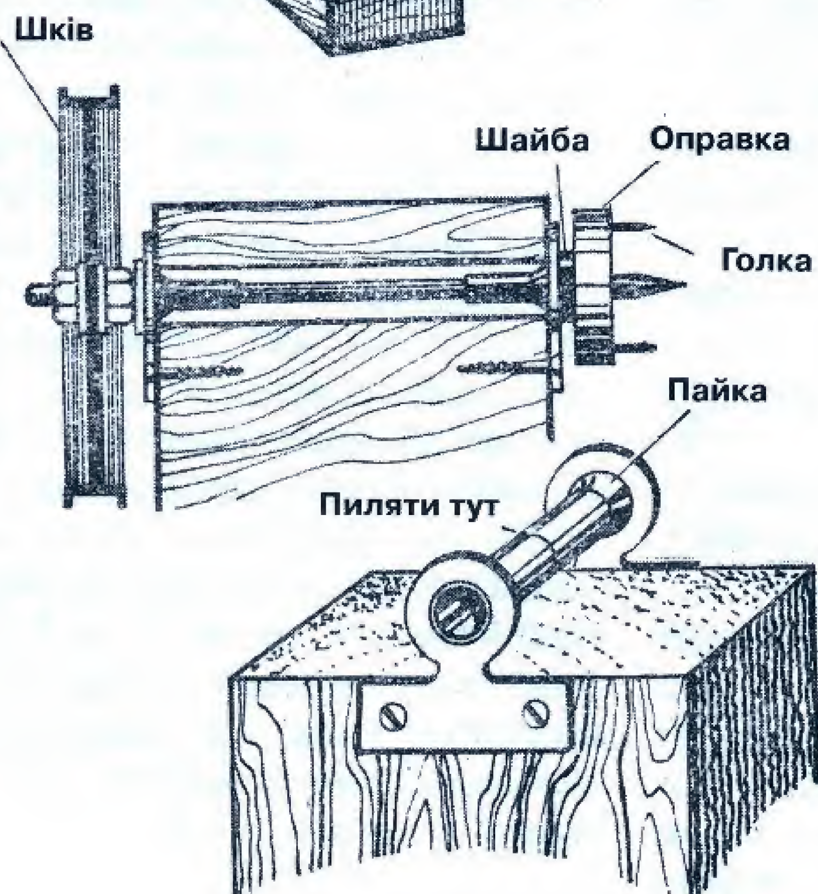
На цьому дуже простому переносному верстаті ви зможете виточувати з дерев'яних заготівок найрізноманітніші фігурні вироби.

Основні частини верстата – станина, передня і задня опори, підставка – випиляні з дерев'яних брусків і товстих дощок (чи фанери). Усі частини станини з'єднуються між собою на клеї чи шурупами.

Передня опора з деталями обертання заготовки кріпиться до станини в такій послідовності. Спочатку приклеюється нижня половина опори, а потім до неї пригвинчуються два підшипники ковзання. Їхнє виготовлення показано на рисунку: до окремого дерев'яного брус-

ка тимчасово прикріпить дві металеві петлі і при-паяйте до них відрізок мідної чи латунної трубки. Розпиліть трубку навпіл, а підшипники, що вийшли, установіть на нижній половині опори і закрийте дерев'яною кришкою (верхня частина опори).

У підшипники вставте оправку із загостреним кінцем осі і впаяними (чи привареними) голками. До другого кінця осі оправки прикріпить шків, який з'єднайте пасом із шківом електродвигуна.

Задня опора рухома і може кріпитися в будь-якому місці станини. Для цього вона оснащена напрямною і кріпильними планками, баранчиковою гайкою.

Підставка слугує опорою для різця і може також переміщатися (і фіксуватися баранчиковою гайкою) вздовж станини.

Установивши дерев'яну заготовку між віссю заднеьої опори й оправкою, присуньте задню опору до передньої настільки, щоб голки оправки увійшли в тіло заготовки. Тепер можете вмикати електродвигун у мережу й обробляти заготовку різцем (чи товстою, загостреною на кінці металевою пластиною).

Мудрості будівельника

Початок премудрості – мудрість здобудь, а за весь свій маєток здобудь собі розуму! Тримай її високо – і підійме тебе, ушанує тебе, як її ти пригорнеш : вона дасть голові твоїй вінок, пишну корону тобі подарує!

Книга приповістей Соломонових.
Гл.4, вірш 7-9

Заточування ножиць по металу

Ножиці по металу періодично тупляться. Але їх не важко переточити. Розберіть ножиці. Площини лез, що змикаються, спочатку заточіть на наждаковому полотні, закріпленому на рівній, плоскій основі. Далі візьміть напилок з подвійною насічкою та зніміть ним зазублини на зовнішніх боках лез. Тут є ще одна хитрість – напилком працюють, рухаючи його тільки в одному напрямку. Знімайте зазублини короткими впевненими рухами "на себе". Переточіть у такий спосіб обидва леза і ваші ножиці стануть як нові.

Пензель не потрібен

Відома багатьом ситуація – покриті темною фарбою соснові дошки зовнішньої обшивки будинку усохли і між ними стали помітні світлі не пофарбовані смужки. Швидко та охайно впоратися з цією проблемою допоможе простий пластмасовий шприц. Заправте його фарбою і проведіть ним у потрібних місцях. Ширина ліній регулюється швидкістю пересування шприца та тисненням на поршень.

Як "вилікувати" балку

Балки перекриття – відповідальні елементи несучої конструкції будинку. Матеріал для них добирають сухий і рівний. Однак бувають і досадні сюрпризи, коли одна з балок деформується, що призводить до прогину підлоги, з'явлення скрипу та до інших неприємних наслідків. Щоб усунути дефект, доводиться інколи знімати покриття і розбирати підлогу - клопітка та трудоємка справа.

Однак можна використати й інший спосіб, який виявляється особливо простим у реалізації, якщо несуча конструкція перекриття відкрита знизу. Для цього потрібно добрати тавровий профіль досить великого перерізу (наприклад, з вертикальною полицею – 110 мм, горизонтальною - 100 мм) і закріпити його до деформованої балки так, як це показано на рисунку. Шурупи слід брати міцні, довгі, з головкою під ключ – адже на них припадатиме велике навантаження. Балки до тавра підтягують поступово, у кілька прийомів. Звичайно в такий спосіб вдається вибрати до 10 – 12 мм прогину за пару тижнів.

Стальний тавр перекриває три балки

ПОРАДИ ГОСПОДИНІ

Хочете відчути себе щасливішою?

Більшість з нас, мабуть, помічали, що цілими днями крутишся, як білка в колесі, а відчуваєш себе глибоко нещасною? Як же поліпшити свій емоційний стан, свій настрій, повернути відчуття щастя? Англійський психолог Джек Ліді пропонує прості шляхи для виходу з кризи.

* Аналізуйте свої бажання, щоб з'ясувати, чи не примхи це. Загляньте у свою шафу і косметичку - і зробіть висновки. Не будьте заручницею своїх бажань, тому що поступово можете стати їхніми рабами.

* Намагайтеся не потрапляти до "телевізійного полону". Надто часто ми "приклеюємося" до екрана телевізора, віддаляючись від своїх рідних. Може потрібно вимкнути його і звернути увагу на дітей та чоловіка?

* Уникайте боргів. Життя в борг - джерело нервового напруження, душевних переживань. Якщо вже й брати гроші в борг, то тільки на придбання дорогих речей.

* Не сидіть вдома у вихідний день, частіше гуляйте. Адже прогулянка - це не тільки фізичне навантаження. Якщо ви правильно її організуєте, то не тільки позбавитеся кількох зайвих кілограмів, а й отримаєте нові враження.

* Зробіть так, щоб вихідний день став для вас і вашої родини святом. І ніяких справ по господарству! Створіть гарний настрій собі і своїм близьким.

* Більше читайте: книги дадуть вам матеріал для роздумів та уяви. Слухайте улюблену музику: вона створить емоційне тло для щоденних справ.

* Згадайте деякі давні сімейні ігри. Кілька разів на тиждень відмовтеся від перегляду телепередач і улюблених серіалів, дістаньте лото, пограйте в карти чи доміно, розглядайте сімейні альбоми, розгадуйте головоломки тощо.

Більшості з нас такі прості речі навіть в голову не приходять. Але психолог їх прописує як найкращі ліки від "техногенного" нещастя.

Щоб весною мати гарний вигляд

Після холодної зими наша шкіра особливо чутлива, виглядає блідою та сухою. Мороз, перепади температур, вітер - усе це їй не на користь. Тому крім повноцінного харчування, яке наповнить організм вітамінами та мікроелементами, шкіра потребує додаткового догляду і зовні.

Щоб гарно виглядати з першими променями весняного сонця, скористайтеся продуктами, які у кожної господині є у холодильнику чи на кухні.

Рослинні олії: соняшникова, кукурудзяна, льняна, кунжутна, маслинова, соєва. Вони за своїми властивостями близькі до жиру, який міститься у шкірі людини. Рослинні олії не закупорюють шкіру, містять багато вітамінів і ненасичених амінокислот, сприяють регенерації шкіри, її зволоженню.

Мед: має унікальну біологічну активність, багатий на вітаміни, мікроелементи, ферменти, позитивно впливає на роботу шкіри, укріпляє її, підвищує тургор, омолоджує і розгладжує дрібні зморшки. Крім того, мед поліпшує кровообіг і відтік лімфи, які механічно створюють кращі умови для живлення клітин шкіри.

Молочні продукти: вершки, сметана, жирний сир, сироватка, натуральний йогурт. Вони також містять багато вітамінів, створюють сприятливе середовище для живлення шкіри, стимулюють відновлення клітин та їх кислотної захисної оболонки.

Вівсяні пластівці: геркулес екстра. Кашка з вівсяних пластівців не тільки очищує шкіру, а й живить її. Вівсяна крупа має оптимальне співвідношення вуглеводів, білків, жирів і вітамінів групи В.

Молоті крупи: вівсяна, пшенична, гречана, кукурудзяна. Вони багаті на вітаміни і мікроелементи, добре очищають шкіру, роблять її м'якою і шовковистою.

Яєчний білок чи жовток - важливий засіб для старіючої шкіри. Яєчний жовток містить багато поживних речовин і сприяє омолодженню шкіри і розгладжуванню дрібних зморщок. Білок звужує пори і надає шкірі свіжого вигляду.

З цих простих продуктів можна виготовити багато масок, які значно поліпшать стан вашої шкіри, яка у разі їх регулярного використання завжди виглядатиме свіжою і молодою. Ось кілька рецептів.

*** Живильна маска.** Розітріть дві столові ложки сиру з ложкою сметани, додайте чайну ложку меду і лимонного соку. Нанесіть на обличчя та шию на 20 хв. Змийте теплою водою. Ця маска підживить і відбілить шкіру, підвищить її тургор.

*** Маска з йогурту.** Дві столові ложки натурального йогурту без фруктових добавок і столову ложку меду збийте до консистенції крему, додайте яєчний білок і три краплі маслинової олії. Маска добре зволожує шкіру, робить її гладенькою і білосніжною.

*** Маска з яєчного жовтка.** Яєчний жовток збийте міксером, додайте трохи меду і нанесіть на обличчя і шию на 20 хв. Змийте теплою водою. Маска добре жи-

вить шкіру, робить її гладенькою, розгладжує зморшки.

* **Стягуюча маска.** До збитого яєчного білка додайте кілька крапель лимонного соку. Маска звужує пори, поліпшує кровообіг, відбілює шкіру, розгладжує зморшки.

* **Скраб для жирної шкіри обличчя.** Розмішайте 1/2 чайної ложки маслинової олії, чайну ложку кукурудзяного борошна і столову ложку кухонної солі. Протріть цим скрабом обличчя, умийтеся теплою водою. Шкіра стане еластичною і пружною, видаляться відмерлі клітини епітелію.

* **Очищувальна маска.** Дві столові ложки будь-якої молотої крупи залийте будь-яким соком до утворення кашки. Нанесіть її на обличчя на 20-30 хв. Маска прекрасно очищує шкіру, зволожує її, наповнює фруктовими кислотами, які звільняють її від вільних радикалів (омолоджує). Крім того, додавання морквяного соку поліпшує колір обличчя.

А ще, щоб завжди гарно виглядати, потрібно пам'ятати кілька простих правил.

1. Приймаючи душ, не забувайте про контрастний душ і для обличчя.

2. До раціону обов'язково повинні входити яблука, цитрусові, різні овочі. Адже достатнє надходження до організму вітамінів і фруктових кислот - необхідна умова підтримання тургору шкіри та здорового кольору обличчя.

3. Здоровий сон - кращий косметолог. Тому висипайтеся, не лягайте спати пізно.

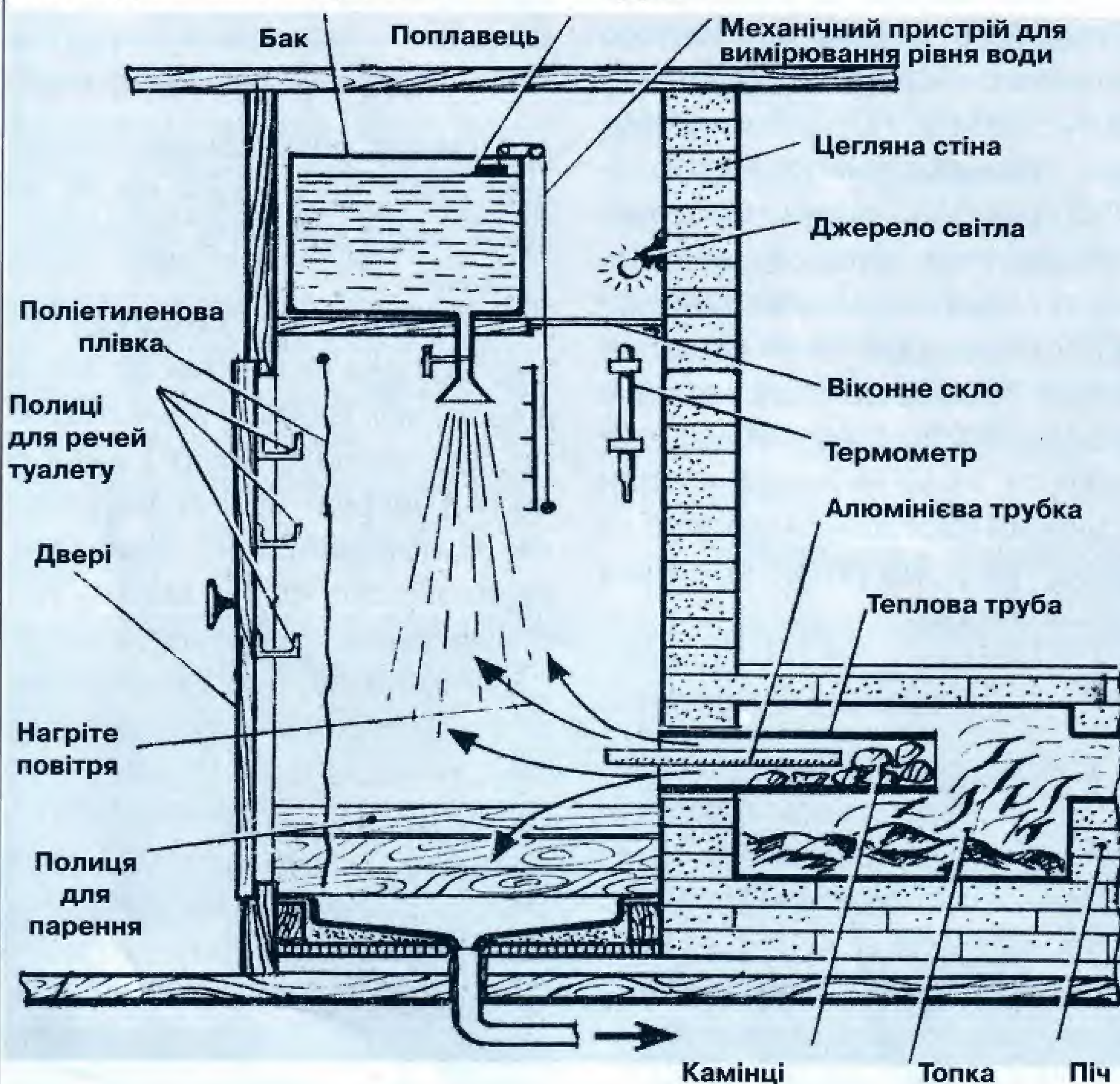
4. Якщо ви палите, то подумайте, що для вас важливіше: шкідлива звичка чи молодість і здоров'я вашої шкіри, ваша привабливість? Адже нікотин звужує судини і значно погіршує надходження кисню до шкіри, в результаті чого вона набуває землистого відтінку, стає сухою, наче пергаментною.

ДОМАШНЯ МІНІ-ЛАЗНЯ

У садовому будиночку, що має грубку, можна обладнати маленьку сауну, яка зробить приємність любителям попаритися. Точніше, це навіть не сауна у чистому вигляді – це душова-парилка, бо з метою економії місця в ній і паряться, і обливаються під душем.

Лазню прибудовують до однієї стінки грубки з дотриманням протипожежних заходів, причому стіну, що стикається з грубкою, викладають з цегли. Решту частин лазні виконують з дерева. Її площа 1х1,5 м, висота 2 м. Біля однієї із стін розміщують полицю, на якій сидять, коли паряться.

Щоб отримати високу температуру сухого повітря, треба вставити в трубу алюмінієву трубку і під'єднати до неї пилосос, що працює в режимі компресора. Повітря, що нагнітається, нагріється від розжарених стінок труби, і температура у приміщенні парної за 10–15 хв підніметься до 80° і вище. Якщо температура через деякий час понизиться, пилосос вмикають знову (для чого вимикач виводять всередину парної). Можна влаштувати ще й стаціонарний вентилятор, постійно під'єднаний до теплової труби.

Стіни слід теплоізолювати, щоб тепло з парної не уходило. Двері ущільнюють поролоном.

Повітря у лазні нагрівається завдяки металевій трубі, розташованій у топці грубки. Один кінець цієї труби наглухо заварений, він виходить у топку. Другий, відкритий, направлений у лазню. Довжина труби 40 см, діаметр 12 см. У трубу закладають камінці, на які можна плюснути води.

Після парної приємно постояти під душем. Він змонтований тут же, його бак розміщений на стелі парної. Воду, якої потрібно не так вже й забагато, можна підігріти електрокип'ятильником.

Уся міні-лазня дуже проста у влаштуванні, швидко приводиться у дію і не займає багато місця. У ній завжди тепло, тому коли вона не працює як лазня, її можна використовувати як душову.

ХОЧЕТЕ ПРИДБАТИ СОБАКУ ЧИ КІШКУ?

Кішки порівняно із собаками потребують менше особистого часу власника – вони годинами можуть займатися собою. Собака ж повністю змінює життя хазяїна, постійно прагнучи близькості людини. Більш як на п'ять годин собаку не можна залишати наодинці – він почне засмучуватися. А чи сумірно це з вашою роботою? Крім того, собаки потребують, як мінімум, дві години щоденної прогулянки (вигулу) , а також три-п'ять разів "походів у відхожі місця".

Ідеальна квартира

Для кішки квадратура квартири не має суттєвого значення. Для неї вирішальним є вияв різноманітних можливостей, що їй пропонуються. Крім того, для кішки не повинно бути заборонених зон. Квартира має відповідати природному середовищу, що дозволяє її вільний інспекційний обхід.

Для собаки діє правило: чим більше місто і чим менша квартира, тим спокійнішою має бути тварина. Жваві чотириногі вимагають багато місця і часу. Довгі спини на коротких ногах? Такси та інші коротконогі породи придатні для першого поверху, якщо немає ліфта. Доцільна наявність саду, але це не є обов'язковою умовою. Сад не може замінити щоденні прогулянки. До речі, собаки належать до сім'ї, вони якби вживаються в сім'ю. Добрі сімейні стосунки є передумовою для добре соціалізованого собаки. Собача будка в саду годиться тільки як "службова квартира". Постійне прив'язне утримання робить тварину невростичною і хворобливою.

Що потрібно кішці?

Основні речі: кошик, туалет, підстилка, посуд для корму та води, меблі для кігтів, гребінець, іграшки.

Найперше, що потрібно обладнати для кішки, так це місце відпочинку. В ідеалі воно повинно передбачати обзір і вільний погляд назовні, наприклад з лавки, встановленої на підвіконні. Здебільшого кішки мають постійне улюблене місце у квартирі, проте під час інспекційних обходів вони часто знаходять ще багато місць для відпочинку, як от: під софою, за купкою газет, у відкритих картонних коробках тощо. Великий ворог домашніх кішок є нудьга. Тому потрібно мати вдосталь рухомих іграшок і речей, що спонукають тварин до руху. Двері у квартирі мають бути завжди відчинені. Зробіть для кішки оглядове місце на підвищенні. Вони полюбляють трон і задоволено оглядають з нього своє царство. Тому доцільно зробити для кішки місце на верхній полиці етажерки,обладнавши її ковриком. Для цієї ж мети може послугувати шафа, куди має вести, скажімо, дротяна драбинка.

Для балансування влаштуйте поперечник, що розділить приміщення, — товстий конопляний канат між деревом для лазіння і стінкою кімнати. Мають бути місце й речі для царапання. Місце обирають таке, щоб воно знаходилося біля доріжки, якою кішка обходить свої володіння. А за речі для царапання може послугувати обтягнута килимком чи тканиною з коноплі частина стінки чи меблів.

Що вимагають собаки?

Основне облаштування: нашийник, поводок, посуд для корму і води, рушник, гребінець від паразитів, для розчісування щітка і гребінець, щипці для витягування кліщів, кістки, іграшки.

Собака в жилому приміщенні має знаходитися у близькості до господаря, інакше він відчуватиме себе відторгнутим. На прогулянці тварина не виказує особливих претензій і не потребує додаткового облаштування.

Однак важливо, щоб собака мав тепле і без протягів місце відпочинку, а також подушки, ковдру чи кошик. Його місце має передбачати можливість відступу і можливість обзору. Спальне місце влаштовують такої довжини, щоб собака міг витягнутися на боку. У кошику не повинно бути скабок, щоб тварина не поранилася. Байкова підстилка захищатиме від виникнення випрілостей короткошерстних собак. Проте деякі четвероногі ігнорують такий комфорт і залюбки влаштовуються на килимку.

Чистота і виховання

Треба мати на увазі, що кішки і собаки линяють і залишають після себе шерсть. Це потребує

частого прибирання приміщення. Але не тільки про це треба знати майбутнім власникам тварин. Дошкулятиме також слина і лупа четвероногих. Крім того, медицина не може завбачити алергічні реакції майбутніх власників на собак чи котів. Потрібно згадати, що найчастіше алергію в людей спричинюють слина тварин, потім лупа і на третьому місці – шерсть.

Як привчити тварин до чистоти у приміщенні?

Для кішок це майже безпроблемно – два-три рази посадити в туалет і вони, як правило, відразу привчаються. Для собак ця "школа" може тривати до двох–трьох місяців. Тому тут потрібно велике терпіння. Часто гуляйте з собакою, реагуйте похвалою на його "походи". Треба сказати, що собака найліпше навчається в перші півтора роки життя. Особливо в місті і в багатосімейному будинку великого значення набуває добре виховання тварини. Адже це запобігає сваркам із сусідами, а також нещасним випадкам на вулиці.

Безпека для дітей і тварин

Ідеальним є для дітей, якщо вони виростають разом з тваринами. Співжиття протікає тоді безпроблемно. Однак потрібно пам'ятати і про відповідальність. Адже тварина – не подарунок, а завдання. Діти потребують під час догляду за твариною допомоги і керівництва дорослих. З тваринами потрібно поводитися з повагою – розмовляти спокійно, не заважати під час харчування тварини. Щоб діти не поранилися, граючи з тваринами, то тут мають бути присутніми дорослі.

Особливо обережним треба бути, якщо у домі наявні отруйні або колючі рослини. Їх, як правило, видаляють. Засоби очищення і хімікати ховають у недоступні місця. Електричні резетки і кабель мають бути обов'язково захищеними. Гострі предмети і голки повинні лежати в належному місці. Сходи, балкон і вікна обтягують сіткою. Треба бути обережним з дверима і вікнами, які самі зачиняються. Не можна залишати відчиненими шафи, шухляди, пральні та мийні машини, різноманітні люки, оскільки тварини, потрапивши туди, можуть задихнутися.

Щасливі тварини

Собака чи кішка – наші найулюбленіші друзі. Але хто хоче їх придбати, мусить знати, що на нього чекає в подальшому. **Лише одна симпатія – поганий порадник.** Насамперед майбутній власник має знати, що не кожна тварина придатна для нього чи його дому. Тому, хто надовго хоче себе зв'язати з четвероногим другом, повинен знати, чи відповідають психологія і потреби нового сусіда вашим і вашого помешкання. І тільки у разі збігу цих даних може утворитися, як кажуть, "добірне товариство".

А як бути з відпусткою?

Оптимальне рішення для власників кішок, якщо хтось щодня заходитиме і годуватиме тварину. Також добре залишити її у знайомих або друзів. І тільки у крайньому разі можна здати кішку в пансіон. Оскільки кішки індивідуалісти, то, щоб уникнути стресу, їх треба утримувати не спільно з іншими кішками, а в окремих боксах і добре годувати.

Собаки – стадні тварини. Їх не можна залишати на самоті. Тому їх треба здавати в пансіон, де існує групове утримання. У групі ваша тварина почуватиметься вольготно. Не допустиме утримання їх у боксах. Звичайно, найкраще залишити собаку в друзів.

Потрібно врахувати, що пансіони потребуть довідок на всі прививки. Про це треба потурбуватися завчасно. Отже, враховуючи теперішні ваші знання про утримання тварин, чи надалі думаєте ви про їх придбання?

Переклад з англійської П. П. Власа

КОМФОРТ ДЛЯ СОБАКИ

Якщо вашому собаці не сподобається пропонована нами будка, скажіть, що кращої йому не знайти.

Будка має не тільки красивий зовнішній вигляд, віконце, площадку для прийому їжі, а й зсередини оббита поролоном і освітлена електричною лампочкою. Крім цього вона оснащена дверцятами, завдяки чому в будці влітку прохолодно, а взимку тепло.

Виготовлення будки розпочніть з підлоги.

До листового заліза 1 розміром 200Х100 см шурупами чи заклепками прикріпить деревостружкову плиту 2. На неї покладіть поролон 3 товщиною 2 см, а поверх нього – такої самої товщини фанеру 4 і з'єднайте їх шурупами. Потім беріться за бічні стінки.

Розміри їх – 135Х55Х5 см. Матеріал для виготовлення – фанера 5, поролон 6 і деревостружкова зовнішня плита 7. Кріплення здійснюється шурупами.

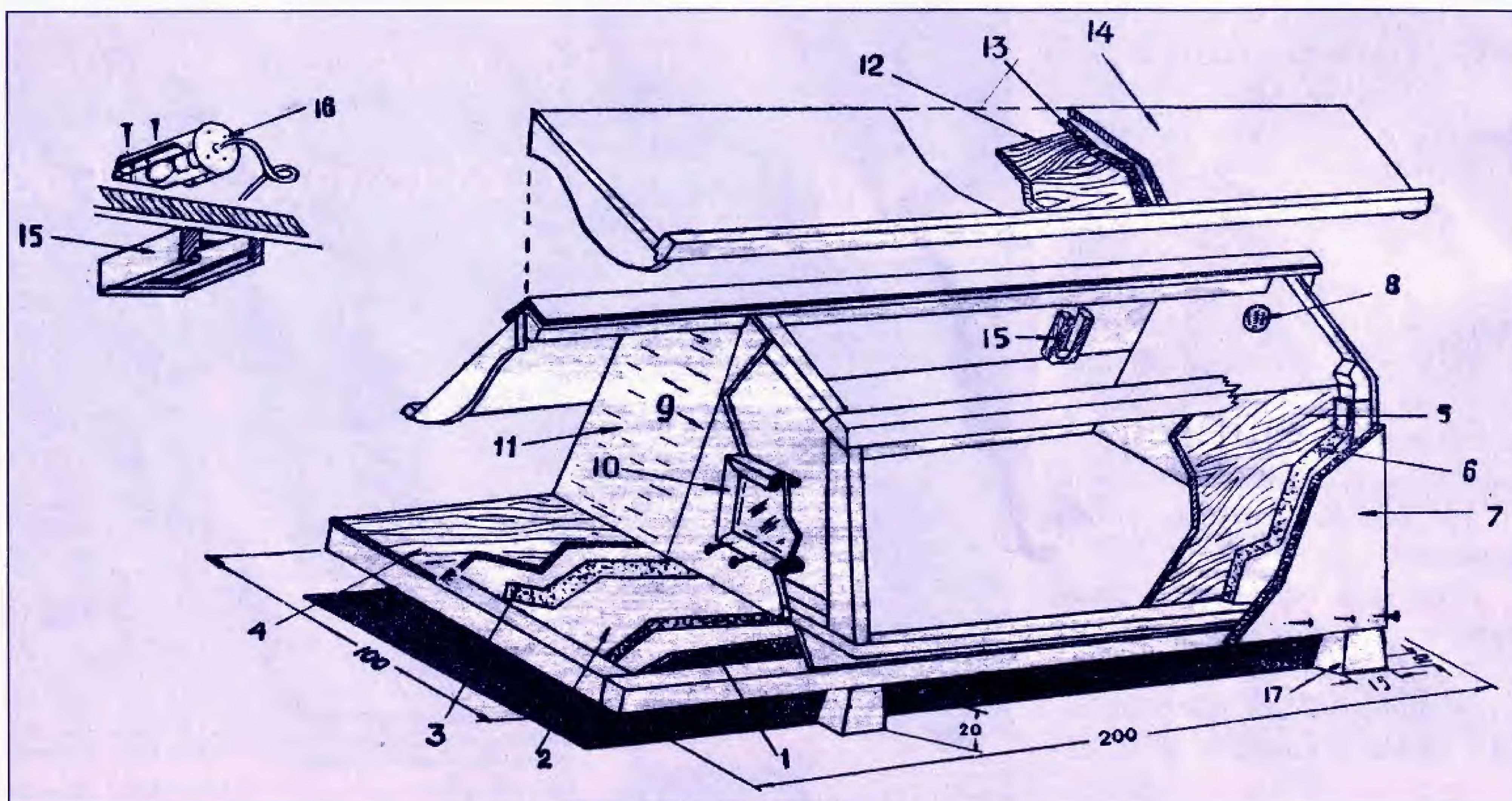
Так само виготовляються задня стінка з віддушиною 8 – заґратованим отвором діаметром 10 мм – і половинка передньої 9.В останній прорїжте прямокутний отвір для вікна і вставте скло, краще сталініт. Рамою для нього може послугувати частина передньої стінки. Вставляти скло краще зовні, після того як будка буде готова. Кріпити його треба з допомогою шурупів і дерев'яної планки 10. Якщо скло необхідно замінити, достатньо вигвинтити шурупи і зняти планку. Вирізана з пластика друга половинка передньої стінки – це самовстановлювальна стулка дверцят 11. Кріпиться вона шурупами до рами передньої стінки.

Наступна операція – виготовлення даху з багатошарової фанери 12, поверх якої – листове залізо 14. Між ними поролон 13.

Правий бік даху кріпиться до будки "намертво". Лівий – знімний, щоб будку легко було чистити. Кріпиться він шурупами. Зсередини до даху в дерев'яній рамці 15 кріпиться консервна банка 16 з електричною лампочкою, провід від якої ввімкнений у мережу напруги у квартирі. Провід треба надійно обмотати ізоляційною стрічкою і покласти на дерев'яні стояки чи помістити в гумовий шланг (якщо він є). Узимку і восени лампочка слугуватиме додатковим джерелом тепла для собаки.

Закінчивши виготовлення окремих частин будки, окантуйте її дерев'яною рамою і приступайте до збирання. Місця стиків мають бути ретельно підігнані, без зазорів. Для надійності прокладіть між ними поролон. Також поролоном оббийте будку зсередини.

Щоб ще більше утеплити будку і подовжити її "життя", з бетону відлийте для неї підпірки 17. Розміри їх показано на рисунку.

ДЕРЕВ'ЯНА ТАКСА

Маляті дуже хотілося мати справжнього службового собаку. Але хлопчик був ще зовсім маленький, і батьки обіцяли йому: коли він підросте, вони обов'язково придбають щеня. Хлопчик чекав... і сумував. І тоді старший брат подарував йому... цю дерев'яну таксу. Вона не вміє гавкати і приносити кинутий хазяїном ціпок, проте дуже забавно махає хвостом, смішно трохи піднімає вуха і живо згинається, "поспішаючи" за хазяїном.

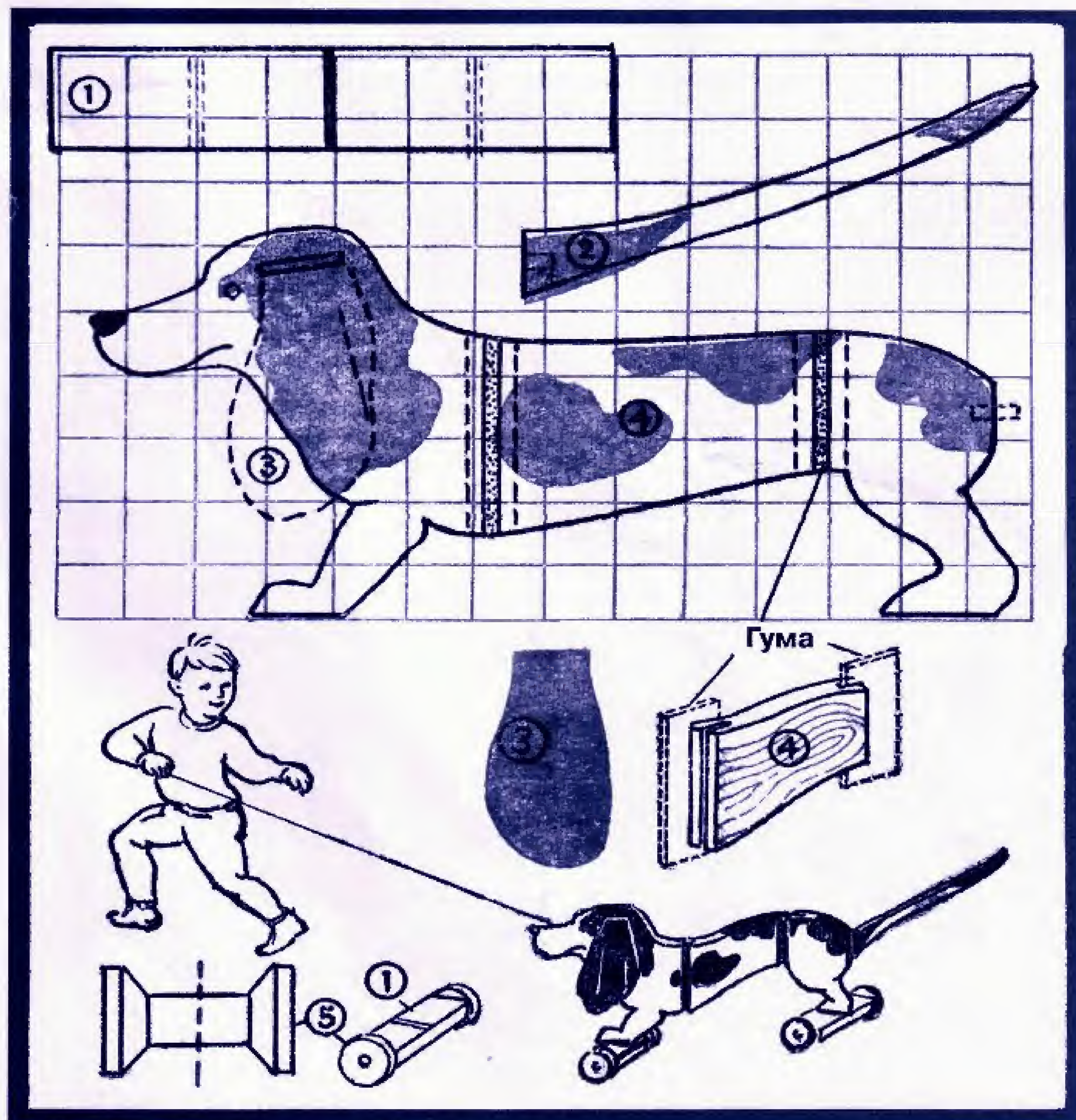
Щоб зробити такого собаку, треба мати дошку товщиною 20-25 мм, невелику гумову пластину (підійде й гума від автомобільної камери), колеса від будь-якої зламаної іграшки, а з інструментів знадобляться лобзик, терпуг, дриль, наждаковий папір.

Виготовлення такси розпочніть з розмітки контуру (див. рис.). Підібравши дошку, накресліть на ній сітку, а потім перемалюйте собаку. Намагайтеся розмістити основні частини іграшки так, як показано на рисунку, тоді вам знадобиться небагато матеріалу.

Голову, тулуб (4) і задню частину такси з'єднують гумовими пластинами (шарнірами). Зробіть у торцях цих частин прорізи для гуми (ширина паза має відповідати товщині гуми, див. рис.). Гуму зачистіть терпугом, змажте клеєм і вставте у прорізи.

У такий самий спосіб приклейте й вуха (3). Хвіст (2) прикріпить до тулуба собаки гумовим джгутом. Його легко зробити з невеликого шматочка гумової трубки. Розріжте її уздовж, скачайте і склейте гумовим клеєм.

Підставки (1) пригвинтіть шурупами до ніг собаки. Поставте їх на колеса (5) і укріпить повідець. Намалювавши очі, ніс, розфарбувавши тулуб свого майбутнього дерев'яного друга, відправляйтеся з ним на прогулянку.

Наш дім

№ 2, 2004

БЕРЕЗЕНЬ—КВІТЕНЬ

Виробничо-практичний журнал
Виходить 6 разів на рік
Засновник і видавець:
КП Редакція журналу
"Дім, сад, город"

Додаток до журналу
«Дім, сад, город»

Головний редактор:
Влас П.П.

Літературний редактор:
Петрова І.П.

Верстка, дизайн, макетування:
Влас І.П.

Журнал "Наш дім" можна передплатити у кожному відділенні зв'язку. Передплатний індекс **74453**, вартість передплати на рік у 2004 році – **15** грн. **36** коп.
Передплатний індекс комплектів "Наш дім" + "Дім, сад, город" **21871**.

За вчасну доставку журналу відповідальність несуть відділення зв'язку

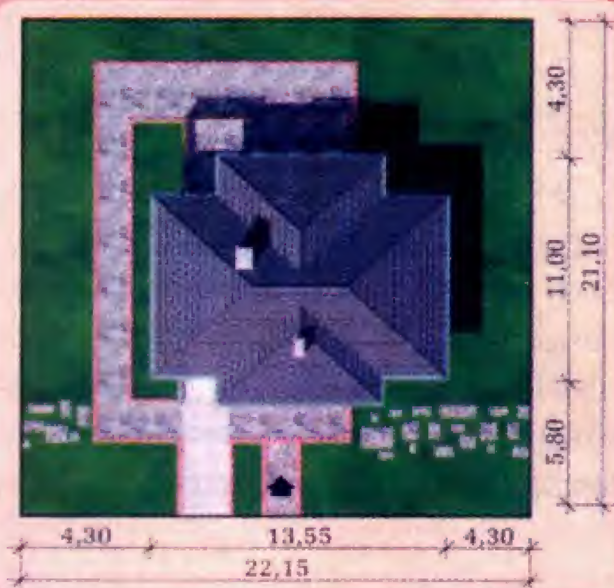
Серія реєстрації журналу КВ, № 812 від 07.07.94

Підписано до друку 26 січня, 2004 р.
Тираж 21400 прим. Зам. 0137402.
Ціна договірна

Адреса редакції і видавця:
02094, Київ-94,
вул. Краківська, 20
Тел./факс: 477-73-01;
552-94-60
Web-сайт: www.dimsadgorod.com
E-mail: vlas49@ mail.ru

Надруковано в типографії Державного видавництва "Преса України"
Адреса друкарні: 03047, Київ-47, пр. Перемоги, 50

Жила площа – 87,9 м²
Загальна площа – 114,3 м²
Площа забудови – 144,2 м²
Кубатура – 515 м³

Оселя для молодої сім'ї

Багато молодих сімей після весілля мріють жити окремо, у своїй оселі. Таке бажання виправдене, оскільки сприяє міцності сім'ї. Недаремно в народі говорять: "Збудуй хату з лободи, але в чужу не веди!". Пропонується проект порівняно недорогої оселі для молодих людей, які ще не укріпили матеріальні позиції, але все ж планують жити окремо.

Експлікація плану будинку, м²:

1– передпокій (8,4); 2 – хол (9,3); 3 – душова (4,0); 4 – кімната відпочинку (30,2); 5 – спальня (12,0); 6 – спальня (12,0);7 – кухня (12,0) (***разом – 87,9 м²);*** 8 – гараж (18,7); 9 – котельня (7,7)

